

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Οι υπεράνθρωποι
κινδυνεύουν!

Οι Υπεράνθρωποι
έτοιμάζονται

ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ τῆς Ἀνθρωπότητος, οἱ βδάμαστοι Υπεράνθρωποι, δουλεύουν πυρετωδῶς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ φριχτῆ σκλαβιά τῶν τρομερῶν εἰσβολέων, τῶν τερατωδῶν κατοίκων τοῦ πλανήτη Ποσειδῶνος, τῶν μυρμηγκανθρώπων, πού ἦρθαν καὶ ἐκυρίευσαν τὴ Γῆ μὲ ἐπικεφαλῆς τὴ Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα Υπερανθρώπους τοῦ Κακοῦ! *

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεύχος τοῦ «Υπερανθρώπου», τὸ 73. «Τὸ Στεφάνι τοῦ Μαρτυρίου», πού εἶναι: ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ δραματικά καὶ συναρπαστικά τεύχη.

Εἶναι ἐγκατεστημένοι στὴ σπηλιά, ὅπου εἶχαν καταφύγει. Ἐκεῖ ὁ Ἐλ Γκρέκο ἔχει ὀργανώσει ἓνα τέλειο ἐργοστάσιο κατασκευῆς μικρῶν φαναριῶν, ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἐξοιωνοῦν τοὺς μυρμηγκανθρώπους καὶ πού κάνουν τοὺς Υπερανθρώπους τοῦ Κακοῦ νὰ ὑποχωροῦν οὐρλιάζοντας ἀπὸ τὸν πόνο! Ὁ Κοντοστούπης μαζί μὲ τὴν Ἐλινα, καθοῦνται μπροστὰ σὲ μιὰ μικρὴ ρόδα. Σὲ κάθε γύρισμα τῆς ρόδας δέκα ἀπὸ τὰ θαυματουργὰ φαναράκια τοῦ Ἐλληνα πέφτουν μέσα σ' ἓνα καλάθι: ἀπὸ μιὰ τρύπα τῆς μηχανῆς!

Ὁ Υπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνός, ἡ Ἀστραπὴ καὶ ὁ Υπερέλληνας παίρνουν κάθε

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

τόσο από ένα μεγάλο δέμα με φαναράκια, τρέχουν στην είσοδο της σπηλιάς και απογειώνονται. Πηγαίνουν και μοιράζουν τὰ φαναράκια στους τολμηρούς άντρες της 'Αντιστάσεως έναντίον τῶν εἰσβολέων, πού ἔχουν σχηματίσει μυστικές ὀργανώσεις σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου!

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο δὲν παίρνει μέρος στή δουλειά αὐτή. Είναι καθισμένος πάνω σ' ἕνα τραπέζι, σὸ βάθος τῆς σπηλιάς και κάνει διάφορα πειράματα με χημικά ὑγρά, γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τρόπο νὰ δώσῃ στους Ὑπερανθρώπους τὴν παλιά τους μορφή.

Γιατί — ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ὑπερανθρώπο και τὸν Κοντοστούπη — οἱ ὑπόλοιποι, δηλαδή ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο, ὁ Κεραυνός, ἡ Ἀστραπή και ὁ Ὑπερέλληνας, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μικροσκοπικοί, σὰν ζωντανὲς κουκλίτσες, ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὸ καταπληκτικὸ μικρὸ μέγεθος, πὺ ἔδωσε στὰ κορμιά τους ἡ Ρεγκίνα, ἡ Βασιλισσὰ τῶν Δέκα, μετὸ σατανικό, μαγικὸ στεφάνι της! (*)

Ἐνῶ ὁ Ἕλληνας συνεχίζει με ἐπιμονὴ τὰ πειράματά του και ἐνῶ οἱ ἄλλοι πηγαίνουν ἔρχονται κουβαλώντας τὰ φαναράκια, πὺ θὰ βοηθήσουν στὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Γῆς,

(*) Διάβασε τὸ τεῦχος 73. Μετὸ βοήθεια τοῦ στεφανίου αὐτοῦ. ἡ Ρεγκίνα κατῶρθυτε νὰ αἰχμαλωτίσῃ τοὺς Ὑπερανθρώπους και νὰ ὑποδουλώσῃ τὴ Γῆ!

ὁ Κοντοστούπη και ἡ Ἐλχίνα φλυαροῦν ἀσταμάτητα, δουλεύοντας μπροστὰ στὴ μηχανή.

— Πὺ λές, ὠραία μου Ἐλχίνα, λέει ὁ νάνος, ὅταν ἔφτασα σὸ παλάτι τῆς Ρεγκίνας, βλέπω μπροστὰ μου χίλους μυρμηγκάνθρωπους! «Παραμερίστε νὰ διαβῶ!» τοὺς λέω ἄγρια.

— Λοιπὸν, λοιπὸν; κάνει ἡ Ἐλχίνα κυττάζοντας τὸν Κοντοστούπη με ἀπέραντο θαυμασμό, πὺ κάνει τὸ πράσινο πρόσωπό της νὰ μοιάζῃ με ἄγουρη κακοφτιαγμένη τομάτα. Τί ἔκαναν αὐτοί, ὠραίε μου Κοντοστούπη;

— Τί ἤθελες νὰ κάνουν; μουρμουρίζει περιφρονητικά ὁ νάνος. Μόλις εἶδαν πὺς εἶχαν νὰ κάνουν με μένα, τὸν τρομερὸ Ὑπερκοντοστούπη, παραμέρισαν και... ὑποκλίθηκαν βαθειά! «Περάστε, ἐξοχώτατε!» μὺ εἶπαν!

Τὸ πρόσωπο τῆς Ἐλχίνας παίρνει μιὰ ἐκφρασι ἀπορίας πὺ τὴν κάνει νὰ θυμίζῃ... πράσινο, ξυρσμένο χιμπατζῆ.

— Μά, ἀφοῦ δὲν μιλάνε οἱ μυρμηγκάνθρωποι... λέει.

Ὁ Κοντοστούπη κοκκινίζει. Καταλαβαίνει πὺς ἔκανε μιὰ μεγάλη γκάφα. Γιὰ νὰ σώσῃ τὸ γόητρό του, γυρίζει με μανία τὴ ρόδα τῆς μηχανῆς, γεμίζοντας μέσα σὲ λίγες στιγμὲς ἕνα ὁλόκληρο καλάθι με καινούργια φαναράκια, και γρυλλίζει:

— Καὶ ποιὸς σοῦ εἶπε πὺς μιλάνε; Δὲ μιλάνε καθόλου!

Όταν όμως με αντίκρυσαν, άρχισαν να μιλάνε από τό... φόβο τους!

Άσημένα γέλια άνηχούν μέσα στη σπηλιά. Είναι ή Έλσα, ή γυναίκα του Υπεράνθρώπου, και ή Λάουρα, ή άραβωνιαστικιά του Κεραυνού που παρακολουθούν την κουβέντα της Έλχίνας και του Κοντοστούπη, καθισμένες λίγο πιο πέρα.

Ο Κοντοστούπησ γυρίζει θυμωμένος κι είναι έτοιμος να ξεφουρνίση πάλι καιμιά κουταμάρα όταν ή φωνή του Έ λ Γ κ ρ έ κ ο άνηχει από τό βάθος της σπηλιάς:

— Τό βρήκα! Βρήκα τό αντίδοτο! Τό βρήκα! Κυτάστε με!

Τό «κατάρθωμα» του Νόνου!!

Η ΕΛΣΑ, ή Λάουρα, ό Κοντοστούπησ και ή Έλχίνα γυρίζουν και κραυγές χαράς ξεπηδούν από τά στήθη τους.

Ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο δέν είναι πιά μικροσκοπικός! Δέν είναι πιά μιά μικρή ζωντανή κουκλίτσα, όπως τον είχε κάνει τό στεφάνι της Ρεγκίνας!

Στέκεται μπροστά τους, ύψηλός και μυώδης και τό όμορφο, ανδροπρεπές πρόσωπό του λάμπει από χαρά και θρίαμβο! Έχει νικήσει! Έχει έξουδετερώσει την έπίδραση του διαβολικού στεφανίου, που είχε κάνει τά μόρια του σώματός του να συσταλούν!

Η σοφία του και ή έφευ-

ρετικότης του είχαν νικήσει τη σοφία και την έφευρετικότητα του Χουίξκρου, του τερατώδους πατέρα της Ρεγκίνας!

Στό ένα του χέρι κρατάει ένα ποτήρι, γεμάτο από ένα θολό ύγρό!

Την ίδια στιγμή ό Υπεράνθρωπος μπαίνει στη σπηλιά πετώντας άκολουθούμενος από τον Κεραυνό, τον Υπερέλληνα και την Άστραπή.

Νέες κραυγές χαράς θγαίνουν από τά στήθη των ήρώων μας, όταν αυτοί αντίκρίζουν τον Έλληνα, που έχει άποκτήσει τό κανονικό μέγεθος του.

— Βρήκα τό αντίδοτο!, λέει πάλι ό Έ λ Γ κ ρ έ κ ο. Έλάτε τώρα ένας - ένας! Άνεβήτε πάνω στο τραπέζι. Η Άστραπή πρώτη!

Οι τρεις μικρόσωμοι Υπεράνθρωποι, ή Άστραπή, ό Κεραυνός και ό Υπερέλληνας, προσγειώνονται πάνω στο τραπέζι, κοντά στον Έ λ Γ κ ρ έ κ ο.

Ο Έλληνας δίνει πρώτα στην αγαπημένη του γυναίκα να πιή από τό θολό νερό.

Περνούν μερικές στιγμές, γεμάτες άγωνία για όσους παρακολουθούν τη δραματική αυτή σκηνή.

Ξαφνικά, ή όμορφη Άστραπή άρχίζει να... μεγαλώνη γοργά μπροστά στα κατάπληκτα μάτια τους. Πριν προλάβουν να συνέλθουν από την έκπληξί τους, ή Άστραπή στέκεται μπροστά τους ύψη-

λόσωμη και λυγερή και νευρώδη, όπως πριν!

Ο Έλ Γκρέκο, με τα μάτια υγρά από την συγκίνηση, αγκαλιάζει θερμά την αγαπημένη του.

— Κάνε γρήγορα, Έλ Γκρέκο!, λέει ο Κοντοστούπης. "Άφησε τις πολλές διαχύσεις! Ο Κεραυνός κι' ο Υπερέλληνας περιμένουν!

Ο Έλ Γκρέκο, χαμογελώντας, δίνει και στο γυιό του, καθώς και στο γυιό του Υπεράνθρωπου να πιούν από το θαυματουργό υγρό και, σε λίγο, όλοι οι Υπεράνθρωποι στέκονται μέσα στη σπηλιά σ' όλη τους τη δύναμη, σ'

Ο νάνος εφαρμόζει στο μυρμηγκάνθρωπο μια λαβή ζίου-ζίτσου!

όλο τους το μεγαλείο!

— Δε βρίσκω λόγια να σε συγχαρώ, Έλ Γκρέκο, λέει θερμά ο Υπεράνθρωπος, για το νέο αυτό κατόρθωμά σου! Μας έσωσες! Και μαζι με μας έσωσες ολόκληρη την Ανθρωπότητα!

— Το δικό σου κατόρθωμα ήταν μεγαλύτερο. Υπεράνθρωπε! άπαντάει ο Έλληνας. Κατώρθωσες, χωρίς καμια εξωτερική βοήθεια, να νικήσης την επίδρασι του στεφανιού της Ρεγκίνας με τη θέλησί σου και να ανακτήσης το κανονικό μέγεθός σου!

Ο Κοντοστούπης σηκώνεται από την καρέκλα του, μπροστά στη μηχανή, με το πρόσωπο κατακόκκινο από αγανάκτησι. Έχει την έντύπωσι ότι τον άδικούν!

— Αυτό λέγεται άχαριστία!, φωνάζει. «Κατορθώματα» ο ένας, «κατορθώματα» ο άλλος! Κι' ο Κοντοστούπης τίποτα, έ; Μά δε φταίτε έσείς! Φταίω εγώ που σας έλευθέρωσα από τον πλανήτη Ποσειδώνα! (*) Έπρεπε να σας αφήσω εκεί, μέσα στο κλουβί, σάν... κανα ρινάκια, για να μάθετε να είστε άχαριστοι και να μη λογαριάζετε τον Κοντοστούπη! Ωχ, ή καρδούλα μου!

Και ο νάνος... βάζει τα κλάματα! Κλαίει γοερά, με πίκρα και απογοήτευσι.

— Έλα, έλα, Κοντοστούπη!, του λέει ο Υπεράνθρωπος, χαμογελώντας. Αναγνω-

(*) Διάβασε το τεύχος 73.

ρίζουμε δλοι μας τὰ κατορθώματά σου και σέ εύγνωμοῦμε πού μάς ελευθέρωσες! ...Τώρα, μὴ καταστρέψης τὴν ἐντύπωσι πού ἔχουμε γιά σένα, μὲ τὰ κλάματά σου! Ἐσύ, ὁ ἀνδρείος Κοντοστούπης, νὰ κλαῖς ἐνῶ πρόκειται σὲ λίγο ν' ἀρχίσῃ ἡ μεγάλη ἐπανάστασι ἐναντίον τῶν τυράννων τοῦ κόσμου.

Ὁ νάνος σκουπίζει τὰ δάκρυά του. Τὸ πρόσωπό του λάμπει ἀπὸ χαρά. Ἡ μύτη του ἀνεβοκατεβαίνει νευρικά!

— Εἶμαι ἔτοιμος νὰ πολεμήσω!, λέει. Εἶμαι πρόθυμος νὰ προσφέρω τὴ ζωὴ μου γιά τὴν Ἀνθρωπότητα! Θὰ πολεμήσω σὰν λεοντάρι... ἀν δὲν μὲ πιάσῃ ἡ καρδιά μου!...

«Ὅμως Ἑλλάδος
Ἐντάξει!!»

Ἡ Ρεγκίνα ἀγωνίζεται μὲ ἀπόγνωσι νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴ λαθῇ!

— Τί νομίζεις ὅτι πρέπει νὰ κάνουμε, Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο; ρωτᾷ ὁ Ὑπεράνθρωπος.

— Πρέπει νὰ χωρίσουμε τὸν κόσμο σὲ πέντε μέρη και νὰ ἀναλάβῃ ἓνα ὁ καθένας μας, γιά νὰ διευθύνῃ ἐκεῖ τὴν ἐπανάστασι! Ὁ Κοντοστούπης θὰ μείνῃ ἐδῶ γιά νὰ προστατεύσῃ τὶς γυναῖκες ὡς χρειαστῇ και νὰ συνεχίσῃ τὴν παραγωγή τῶν φαναριῶν! Ἐχουμε κατασκευάσει ἀρκετά, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ χρειαστοῦμε κι' ἄλλα...

Τὸ πρόσωπο τοῦ νάνου

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ σοβαρεύεται. Τὰ φρύδια του σμίγουν και τὸ βλέμμα του σκοτεινιάζει.

— Ἀς ἀφήσουμε τώρα τ' ἀστεία!, λέει. Ἐχουμε μπροστὰ μας τὴν πιὸ δύσκολη ἀποστολή τῆς ζωῆς μας! Τὸ πρόβλημα εἶναι πῶς θὰ διώξουμε τὴ Ρεγκίνα και τοὺς Δέκα και πῶς θὰ ἐξοντώσουμε τοὺς μυρμηγκάνθρωπους, χωρὶς νὰ ἔχουμε πολλὰ θύματα ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους! Γιά νὰ τὸ κατορθώσουμε αὐτό, πρέπει νὰ ξεσπάσῃ ἡ ἐπανάστασι ταυτόχρονα σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου!

λάμπει από χαρά, πού δὲν θὰ ὑποχρεωθῆ νὰ πάρῃ μέρος στὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ ἐπανάστασι.

Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ βουλώσῃ τὸ στόμα του. Δὲν μπορεῖ νὰ μὴν κάνη τὸν καμπόσο!

Ζαρώνει τὸ μέτωπό του καὶ παίρνει ὕφος δυσαρεστημένο.

— Καί, δὲ μοῦ λέτε, μουρμουρίζει, ποῖός θὰ σᾶς... προστατεῖσθε ἐσᾶς, ἀφοῦ δὲ θὰ εἶμαι μαζί σας; Ἔ; Μπορεῖτε νὰ μοῦ τὸ πῆτε αὐτό;

Ὁ Κεραυνὸς νοιώθει μεγάλη... φαγούρα στὴν παλάμη του καὶ μιὰ δυνατὴ ἐπιθυμία νὰ καρπαζώσῃ τὸ νᾶνο. Μὰ συγκρατιέται. Δὲν εἶναι κατάλληλη ἡ ὥρα γιὰ καρπαζομαχίες!

Περιορίζεται, λοιπόν, νὰ γελάσῃ κι' αὐτὸς μαζί με τοὺς ἄλλους με τὰ λόγια τοῦ Κουστούτη, ἐνῶ ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο συνεχίζει:

— Θὰ ἔρθω τῶρα σ' ἐπαφή με ὅλες τὶς ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις καὶ θὰ καθορίσω τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα τῆς ἐπαναστάσεως!

Πηγαίνει καὶ κάθεται μπροστὰ σ' ἕνα ἰσχυρότατο ραδιοπομπὸ τοποθετημένον κοντὰ στὸν τοῖχο τῆς σπηλιάς.

Γυρίζει μερικὰ κουμπιὰ καὶ ἀρχίζει νὰ λῆθῃ κάτι ἀλλόκοτα καὶ ἀκατανόητα λόγια:

«Ὁραῖος κακρός! Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἀνεμο πού φυσάει. Ἔσεῖς τί γνώμη ἔχετε γι' αὐτό; Ὁ-

λα εἶναι ἔτοιμα γιὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ γλέντι καί...»

Ἐξακολουθεῖ νὰ μιλάῃ ἔτσι γιὰ πολλὴν ὥρα. Ἕνας ξένος δὲν θὰ καταλάβαινε τίποτα ἀπ' ὅλη αὐτὴ, τὴν... ἀρλουμπολογία! Οἱ Ὑπεράνθρωποι ὁμῶς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ὁμάδων, πού ἀκοῦνε τὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, καταλαβαίνουν. Εἶναι συνθηματικὲς φράσεις, πού χρησιμοποιοῦν μεταξύ τους γιὰ νὰ μὴν πάρουν εἶδησι ἢ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα τὴν ἐπανάστασι πού προετοιμάζεται!

Νὰ τί σημαίνουν τὰ λόγια τοῦ Ἑλληνα:

«Ἐφτασε ἡ ὥρα! Ἐφτασε ἡ ὥρα τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως! Ὅλα εἶναι ἔτοιμα γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπίθεσι ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ! Ἀπαντήστε μου ὅλοι, ἕνας - ἕνας, με τὴ σειρά πού σᾶς ἔχω καθορίσει! Περιμένω!

Οἱ ἀπαντήσεις ἔρχονται μ:ά - μιά, στὴν ἴδια συνθηματικὴ γλῶσσα, πού οἱ Ὑπεράνθρωποι ἐξηγοῦν ἀμέσως:

«Ὁμὰς Ἀμερ:κῆς, ἐν τάξει!»

«Ὁμὰς Ρωσίας, ἐν τάξει!»

«Ὁμὰς Ἀγγλίας, ἐν τάξει!»

«Ὁμὰς Ἑλλάδος, ἐν τάξει!»

«Ὁμὰς Ἀφρ:κῆς, ἐν τάξει!»

«Ὁμὰς Γαλλίας, ἐν τάξει!»

«Ὁμὰς Κίνας, ἐν τάξει!»

«Όμὰς Αύστραλίας, ἐν τάξει!»

Γιὰ μερικά λεπτά, μέσα ἀπὸ τὸ ραδιοπομπὸ ἀκούγονται οἱ ἀπαντήσεις ὄλων τῶν ἐπαναστατικῶν ὁμάδων τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Γῆς.

Ὅταν ὁ ραδιοπομπὸς σὼπαίνει, ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο συνεχίζει:

«Περίφημα! Εἶστε ὄλοι ὠπλισμένοι! Αὔριο, στὶς 12 τὸ μεσημέρι: ἀκριβῶς, ὦρα ἀστεροσκοπεῖου Γκρήνουϊτς, θὰ ἀρχίσετε αἰφνιδιαστικὰ τὴν ἐπίθεσι ἐναντίον τῶν μυρμηγκάνθρωπων! Ἐνας ἀπὸ σὰς θὰ βρίσκεται ἀδιάκοπα κοντὰ στὸ ραδιοπομπὸ σας καὶ θὰ ἀναφέρῃ ἂν τὰ πράγματα πηγαίνουν ἀσχηματὴν ἐν τῇ περιοχῇ σας! Ἄν ἡ ἐπαναστάσις ἐξελίσσεται εὐνοϊκὰ, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀναφέρετε τίποτα, παρὰ μόνο ὅταν ὄλοι οἱ μυρμηγκάνθρωποι τῆς περιοχῆς σας ἐξοντωθῶν! Αὔριο τὸ μεσημέρι, λοιπόν! Ὁ Θεὸς βοηθός!...»

Ἡ Μεγάλη
Ἑπανάστασις

ΚΑΙ ὁ Ἕλληνας γυρίζει στὸν Κοντοστόπη:

— Ἐσύ, Κοντοστόπη, ἐκτός ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τῶν φαναρῶν, θὰ ἀναλάβῃς καὶ μιὰ ἄλλη δουλειὰ ἐξίσου σπουδαία. Θὰ ἔχῃς τὸ αὐτὸ σου στημένο στὸ ραδιοσταθμό. Ὅταν καμμιά ἐπαναστατικὴ ὁμάς ἀναφέρει ὅτι

στὴν περιοχῇ τῆς οἱ ἐχθροὶ τοῦ κόσμου νικοῦν, ἀμέσως θὰ μὰς εἰδοποιῆς ὄλους μας μὲ τοὺς ραδιοπομπούς, ποὺ ἔχουμε στὸ ἀριστέρο μας χέρι! Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι!, λέει ὁ νάνος. Πάντα σὲ μένα ἀναθέτεις, Ἕλληνα, τὶς δύσκολες καὶ... ἐπικίνδυνες ἀποστολές.

Βάζουν ὄλοι τὰ γέλια. Ἐπειτα, ὁ Ἑπερανθρωπος λέει:

— Καὶ τώρα δουλειά, ὡς αὔριο τὸ μεσημέρι! Ὁ Κοντοστόπη θὰ κατασκευάζῃ φαναράκι· ἐμεῖς θὰ τὰ μεταφέρουμε στὶς ἐπαναστατικὲς ὁμάδες! Ἐμπρός!

Ὁ Κοντοστόπη κάθεται πάλι μπροστὰ στὴ μηχανὴ καὶ ἀρχίζει νὰ γυρίζῃ γοργὰ τὴ ρόδα μουρμουρίζοντας:

— Ἦθελα νὰ ξέρω τί θὰ κάνατε... χωρὶς τὸν Κοντοστόπη!

...Περνοῦν ὥρες. Ὁρες γεμάτες ἀνυπομονησία γιὰ τοὺς ἥρωές μας καὶ γιὰ τοὺς χιλιάδες ἐπαναστάτες σ' ὄλες τὶς χώρες τῆς Γῆς, ποὺ περιμένουν νὰ φτάσῃ ἡ Μεγάλη Στιγμή.

Πλησιάζει τὸ μεσημέρι τῆς ἐπομένῃς μέρας. Πλησιάζει ἡ ὥρα ποὺ οἱ Ἑπερανθρωποὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς θὰ κηρύξουν τὴν ἐπαναστάσι ἐναντίον τῶν τερατωδῶν τυράννων!

Μέσα στὴ σπηλιὰ δὲν ὑπάρχει τώρα κανένας ἀπὸ τοὺς Ἑπερανθρώπους. Ἐχουν ὄλοι τοὺς φύγει γιὰ νὰ ἀνα-

λάβουν μιὰ περιοχή τῆς Γῆς ὁ καθένας.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἔχει ἀναλάβει τὴν Ἀμερική. Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο τὴν Εὐρώπη. Ὁ Κεραυνὸς τὴν Ἀφρική καὶ ἡ Ἀστρατὴ τὴν Αὐστραλία. Ὅσο γιὰ τὸν Ὑπερέλληνα, ποὺ εἶναι τὸ ταχύτερο πλάσμα ποὺ ἔχει γνωρίσει ποτὲ ὁ κόσμος, ἔχει ἀναλάβει τὴν ἀπέραντη Ἀσία, γιατί μπορεῖ νὰ μετακινήται στὸν ἀέρα ταχύτερα ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους Ὑπερανθρώπους!

Στὶς δώδεκα ἀκριβῶς, ἡ Μεγάλη Ἐπανάστασι ἀρχίζει!

Τὴν ἴδια στιγμή, σ' ὅλα

Ἡ σύγκρουσι μεταξύ τῶν Ὑπερανθρώπων τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ εἶναι κάτι ἀπερίγραπτο!

τὰ μέση τοῦ κόσμου, ὁμάδες ἀπὸ θαρραλέους καὶ ἀποφασισμένους ἐπαναστάτες βγαίνουν ἀπὸ τὰ καταφύγια τους καὶ ὀρμοῦν ἐναντίον τῶν κτιρίων, ὅπου εἶναι: ἐγκαταστημένες οἱ φρουρὲς τῶν μурμηγκάνθρωπων!

Ὅσοι μурμηγκάνθρωποι βρίσκονται: στὸ δρόμο αὐτῆ τῆ στιγμῆ ἐξοντώνονται μὲ τὰ θαυματοργὰ φαναράκια τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο, πρὶν προλάβουν νὰ καταλάβουν τί συνέβη καὶ νὰ ἀντισταθοῦν!

Ὅσοι ὅμως βρίσκονται μέσα σὲ κτίρια προλαβαίνουν νὰ ἀνισταθοῦν μὲ τὰ μακρόστενα ἐξολοθρευτικὰ πιστόλια τους, μὲ τὶς συρμάτινες σκανδάλες!

Τρομακτικὲς μάχες ἀρχίζουν! Μάχες μὲ πολλὰ θύματα διεξάγονται ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὰ τέρατα τοῦ πλανήτη Ποσειδῶνος! Μάχες στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀφρική, στὴν Ἀσία καὶ στὴν Αὐστραλία!

Τὸ μέρος ὅμως, ὅπου γίνονται οἱ πρὸ σκληρὲς καὶ πρὸ φονικὲς μάχες, εἶναι ἡ Ἀμερική. Ἐκεῖ ἡ Ρεγκίνα ἔχει συγκεντρώσει τὶς μεγαλύτερες δυνάμεις τῆς, γιατί ἡ Ἀμερική εἶναι ἡ πρὸ πυκνοκατοικημένη, πρὸ ὀργανωμένη καὶ πρὸ ἰσχυρὴ χώρα!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος πετάει γοργὰ πάνω ἀπὸ τὶς μεγαλουπόλεις τῆς Ἀμερικής, παρακολουθώντας τὶς μάχες. Πότε - πότε, ὅταν βλέπῃ ὅτι σὲ κάποιον σημεῖο ὑπερτεροῦν οἱ μурμηγκάνθρωποι

κατεβαίνει με κατακόρυφη βουτιά και όρμαει έναντιον τῶν μυρμηγκάνθρωπων.

Τότε, οἱ γροθῆες τοῦ ἥρωα τῶν ἡρώων σκορποῦν τὸ θάνατο καὶ τὸν πανικό ἀνάμεσα στοὺς ἐχθρούς τοῦ κόσμου, δίνοντας ἔτσι τὴν εὐκαιρία στοὺς ἐπαναστάτες νὰ τοὺς ἀποτελειώσουν!

Τὸ ἴδιο κάνουν ὁ Ἑλ Γκρέκο στὴν Εὐρώπη, ὁ Ὑπερέλληνας στὴν Ἀσία, ὁ Κεραυνός στὴν Ἀφρική καὶ ἡ Ἀστραπή στὴν Αὐστραλία.

Τῆ μεγαλύτερη θραύσι ἀπ' ὅλους τὴν προκαλεῖ ὁ Ἑλ Γκρέκο μὲ ἓνα νέο ἀτομικό πιστόλι, πού ἔχει κατασκευάσει στὸ μεταξύ. Κάθε φορά, πού βλέπει τοὺς μυρμηγκάνθρωπους νὰ ὑπερτεροῦν, τραβάει τὸ πιστόλι του τὸ στρέφει ἐναντίον τοῦ κτιρίου, ὅπου εἶναι ὠχυρωμένοι οἱ μυρμηγκάνθρωποι: καὶ τραβάει τὴ σκανδάλη. Σὲ κάθε πυροβολισμό ἓνα ὀλόκληρο κτίριο μὲ τέρατα ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς!

Ὁ... Ἀρχηγός
τῆς Ἐποικιοκρατίας!

ΜΕΣΑ στὴ σπηλιά, ὁ Κοντοστούπης εἶναι πολυάσχολος. Ἐχει παραδώσει τὴ μηχανή, πού φτιάχνει τὰ φανάρια, στὴν Ἐλσα, τὴ Λάουρα καὶ τὴν Ἐλχίνα. Ὁ ἴδιος ἔχει καθήσει μπροστὰ στὸ ραδιοπομπό καὶ δὲν προλαβαί-

Τὰ πλήθη ζητωκραυγάζουν μὲ ἀπεριγράπτο ἐνθουσιασμό!

ναι νὰ παίρνη καὶ νὰ στέλνη μηνύματα.

«Ἐδῶ ὁμᾶς Μασσαλίας! λέει μὲ φωνὴ μέσα ἀπὸ τὸ ραδιοπομπό. Κινδυνεύουμε! Οἱ μυρμηγκάνθρωποι μᾶς ἀνάγκασαν νὰ ὑποχωρήσουμε καὶ ἐξοντώνουν κάθε ἄμαχο πού συναντοῦν μπροστὰ τους!».

«Βρὲ τοὺς παλιανθρώπους, γρυλλίζει ὁ Κοντοστούπης. Θὰ τοὺς κανονίσω ἐγώ!»

Καὶ λέει στὸ μικροσκοπικό ραδιοπομπό, πού εἶναι περασμένος σὰν ρολογάκι: στὸ ἀριστέρο του χέρι:

«'Ελ Γκρέκο! 'Ελ Γκρέκο!
'Εδώ Κοντοστούπης... άρχη-
γός τής έπαναστάσεως! Τρέ-
ξε στη Μασσαλία! Οί μυρμη-
γκάνθρωποι νικούν!»

«Παλὺ καλά... άρχηγέ!»,
απαντάει ή φωνή του Έλλη-
να γελώντας.

Μέσα από τὸ μεγάλο ρα-
διοπομπὸ μιὰ ἄλλη φωνή
λέει: «'Εδώ έπαναστατική ὁ-
μάς 'Ελλάδος! 'Εξωντώσαμε
όλους τούς μυρμηγκάνθρω-
πους πού βρισκονταν στὴν
'Ελλάδα! Δὲν ἔμεινε κανέ-
νας!»

«Συγχαρητήρια!, ἀπαν-
τάει μὲ στόμφο ὁ νάνος. Τὸ
δείξατε πὼς εἶστε Έλληνες!
'Ὡς... άρχηγός τής έπανα-
στάσεως, θὰ σὰς... παραση-
μοφορήσω ὄλους!».

Μιὰ ἄλλη φωνή λέει:

«'Εδώ Πεκίνο! Οί μάχες
μὲ τούς μυρμηγκάνθρωπους
συνεχίζονται! Στὴν άρχή νι-
κούσαμε ἐμεῖς! Τώρα ὅμως
βρισκόμαστε σὲ δύσκολη θέ-
σι! Οί μυρμηγκάνθρωποι κερ-
δίζουν ἔδαφος!».

«Παλὺ καλά! λέει ὁ Κον-
τοστούπης. Θὰ τούς συντρί-
ψω!».

Καὶ λέει στὸ ραδιοπομπὸ
- ρολογάκι:

«'Υπερέλληνα! 'Ο... άρχη-
γός σου Κοντοστούπης σὲ
διατάζει νὰ πᾶς ἀμέσως στὸ
Πεκίνο! Τσάκισε ὄλους τούς
μυρμηγκανθρώπους!».

«Μάλιστα, θεῖε Κοντοστού-
πη.. άρχηγέ!», ἀπαντάει τὸ
Παιδί - Θαύμα.

Κάθε φορά πού ὁ ραδιο-
πομπὸς δὲ μεταδίδει μηνύμα-

τα τῶν έπαναστατῶν, ὁ νάνος
βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ κα-
μαρώσει τόν... ἑαυτό του καὶ
νὰ τὸν συγχαρῆ γιὰ τὸ νέο
του ...ἀξίωμα!

— Εἶμαι σπουδαῖος!, λέει
φουσκώνοντας τὸ στήθος του.
Εἶμαι καταπληκτικός! Εἶμαι
ὁ μεγαλοφυέστερος στρατη-
γός, πού γέννησε ποτὲ ὁ κό-
σμος! Εἶμαι άρχηγός τῶν έ-
παναστατῶν καὶ τοῦ κόσμου
ὀλόκληρου! Μὲ μιὰ λέξι μου
κερδίζω μάχες καὶ μὲ μιὰ κί-
νησί μου ἀνατρέπω... αὐτοκρα-
τορίες! Εἶμαι ὁ Κοντοστού-
πης, ὁ... Αὐτοκράτωρ τοῦ Κό-
σμου!

Ἡ "Ελσα κι' ή Λάουρα
χαμογελοῦν μὲ τὰ ἀστεῖα λό-
για τοῦ νάνου. Μόνο ή 'Ελχι-
να τὸν κυττάζει μὲ θαυμασμό,
κάνοντας τὸ κωμικὸ πράσινο
μούτρο της νὰ μοιάζει μὲ πρά-
σινο στραπατσαρισμένο φεγ-
γάρ!

— Μπράβο, ὠραῖε μου Κον-
τοστούπη!, λέει μὲ φανερὴ
συγκίνηση. Μπράβο ἐσύ γεν-
ναῖε μου! "Όταν τελειώση
ή έπανάστασι καὶ συντρίψης
τούς ἔχθρους τής Γῆς, θάρθη
ἐπιτέλους ή ὦρα νὰ παντρευ-
τοῦμε!

'Ο Κοντοστούπης ἀναπη-
δαίει σὰν νὰ τοῦ ἔχωσαν ξα-
φνικὰ ἓνα ἀγκάθι στὴν πλά-
τη!

Τὸ πρόσωπό του γίνεται
κατακόκκινο κι' ἔπειτα χλω-
μιάζει σὰν πρόσωπο νεκροῦ!

Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἀ-
ναστατώσει περισσότερο τὸν
κόσμο τὸν Κοντοστούπη, ὅσο
ή σκέψι ἑνὸς γάμου μὲ τὴν

πανάσχημη, πράσινη Έλχίνα!

Άνοίγει τὸ στόμα του γιὰ νὰ τῆς τὰ ψάλῃ ἀπὸ τὴν καλή, μὰ κανένας ἤχος δὲ θγαίνει ἀπὸ τὸ λαρύγγι του. Τὰ μάτια του γουρλώνουν τόσο πολὺ, ὥστε λὲς καὶ εἶναι ἔτοιμα νὰ πεταχτοῦν ἀπὸ τὶς κόγχες τους!

Ἡ μύτη του ἀνεβοκατεβαίνει σπασμωδικὰ καὶ τὰ χεῖλη του τρέμουν.

Τέλος μιὰ βραχνή, σπασμένη φωνὴ θγαίνει ἀπὸ τὸ στήθος του.

— Πά... Παναγίτσα μου!, οὐρλιάζει. Χαθήκαμε! Παθαίνω συγκοπή!

Ἡ Έλχίνα, ἡ "Ελσα κι' ἡ Λάουρα γυρίζουν πρὸς τὸ μέρος, ποὺ κυττάει ὁ Κοντοστούπης καὶ βλέπουν στὴν εἴσοδο τῆς σπηλιάς κάτι, ποὺ τὶς κάνει νὰ πεταχτοῦν δρθιες ξεφωνίζοντας ἀπὸ τρόμο καὶ φρίκη!

«Υπεράνθρωποι,
βοήθεια! !»

ΠΑΝΩ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ πετάει ὁ Ὑπεράνθρωπος, βοηθώντας τοὺς ἐπαναστάτες στὶς μάχες τους ἐναντίον τῶν μυρμηγκανθρώπων.

Καθὼς σκίζει τὸν ἀέρα, σὰν ἓνα τεράστιο κόκκινο πουλί, μιὰ σκέψη τὸν ἀπασχολεῖ καὶ κάνει τὰ φρύδια του νὰ ζαρώνουν.

Γιατὶ ἡ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακροῦ δὲν ἔχουν κάνει ἑκόμα

τὴν ἐμφάνισί τους; Γιατὶ δὲν ἔχουν πάρει ἀκόμα μέρος στὴν παγκόσμια μάχη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔξασοτάται ἡ τύχη τῆς Γῆς; Ποὺ βρίσκονται; Μὴ πῶς καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴ Γῆ γιὰ νὰ ἐπισταθῆμιον στὸν πλανήτη Ποσειδῶνα, φοβισμένοι μπροστὰ στὴ μεγάλη ἐπανάστασι; Ἡ μήπως προετοιμάζουν κάποια ὑπουλη παγίδα, κάποια προδοτικὴ ἐπίθεσι;

Πιέζει τὸ κουμπάκι τοῦ ρολογιοῦ - ραδιοπομποῦ του καὶ λέει:

«Ἐδῶ Ὑπεράνθρωπος! ἘΛ Γ κ ρ έ κ ο. Ἀστραπή, Κεραυνέ. Ὑπερέλληνα! Συναντήσατε πουμενὰ κανέναν ἀπὸ τοὺς Ὑπεράνθρώπους τοῦ Κακροῦ;»

«Ὅχι!», ἀπαντοῦν οἱ ἄλλοι.

«Περίεργο!, συνεχίζει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Πολὺ περίεργο! Εἶμαι βέβαιος ὅτι κάτι προετοιμάζουν! Κάποια ἀντεπίθεσι ὑπουλη καὶ ἐπικίνδυνη! Δὲν μπορῶ νὰ πιστέω ὅτι ἔγκατέλειψαν τὴ μάχη ἢ ὅτι ἔφυγαν γιὰ τὸν πλανήτη τους!».

«Τί νομίζεις ὅτι πρέπει νὰ κάνουμε Ὑπεράνθρωπε;», ρωτάει ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο.

Μά, πρὶν ὁ Ὑπεράνθρωπος προλάβῃ νὰ ἀπαντήσῃ, μιὰ φωνή, μιὰ τρομαγμένη, πανικόβλητη φωνὴ λέει ἀπὸ τὸ ραδιοπομποῦ του:

«Βοήθεια! Χανόμαστε! Ἄγιοι Πάντες! Ἄγιε Ὀνούφριε! Ὑπεράνθρωποι! Βοήθεια! Ὡχ!»,

Είναι η φωνή του Κοντοστούπη!

Χοντρές σταγόνες ιδρώτα άγωνίας σχηματίζονται στο μέτωπο του Υπεράνθρωπου. Κάτι συμβαίνει στη σπηλιά όπου βρίσκεται ο Κοντοστόυπης και οι γυναίκες! Κάτι τρομερό, αν κρίνῃ από τον τόνο της φωνής του νάνου!

Και ο ήρωας των ήρώων λέει γοργά στο μικροσκοπικό ραδιοπομπό του:

«Έ λ Γ κ ο έ κ ο , Κεραυνέ, Άστραπή, Υπερέλληνα! Έλάτε άμέσως όλοι στη σπηλιά όπου έχουμε αφήσει τον Κοντοστούπη και τις γυναίκες! Φοβούμαι ότι τὰ άγαπητά μας πρόσωπα διασχίζουν κάποιο τρομερό κίνδυνο!... Έλάτε όλοι γρήγορα!»

* * *

Στην είσοδο της σπηλιάς έχει κάνει την εμφάνισή του ένα φριχτό και άποκρουστικό πλάσμα. Είναι ένα γιγάντιο έντομο, που μοιάζει με μυομήγκι και που στέκεται όρθιο στα πίσω του πόδια. Με τὰ μπροστινά πόδια του κρατάει ένα μακρόστενο όπλο.

Είναι ένας μυρμηγκάνθρωπος!

Μπροστά στο θέαμα αυτό ο νάνος νοιώθει τὰ γόνατά του να λυγίζουν. Έχει όμως την ετοιμότητα να σηκώσει το χέρι του και να πῆ γοργά στο ρολογάκι - ραδιοπομπό του:

«Βοήθεια ! Χανόμαστε ! Άγιοι Πάντες! Άγια Όνού-

φριε! Υπεράνθρωποι ! Βοήθεια! "Όχι!».

Ο μυρμηγκάνθρωπος, για να τον κάνει να σωπάσει, πιέζει τη σκανδάλη του πιστολιού του και ο Κοντοστούπης ουρλιάζοντας από τον τρόμο και πόνο, κάνει δυο όλόκληρες τούμπες στον άέρα και πέφτει στο βάθος της σπηλιάς!

— "Όχι!, κάνει. Μ' έφαγε τὸ παλομύρηγκο! Μέ ξεκάνει! "Όχι ἡ καρδούλα μου!

Ο πανικός που νοιώθει είναι τόσο μεγάλος, ώστε ο νάνος ξεχνάει ξαφνικά τὸ φόβο του!

Χτυπάει τὰ πόδια του χάμω, άπογειώνεται με φόρα και όρμάει έναντιον του μυρμηγκάνθρωπου! Πριν τὸ τέρας προλάβῃ να πυροβολήσει για δεύτερη φορά, ο νάνος τὸ άρπάζει και έφαρμόζει μιὰ λαβή ζιου - ζιτσου!

Ο μυρμηγκάνθρωπος γάνει τὴν έπαφή του με τὸ έδαφος, βρίσκεται στον άέρα και βροντάει χάμω με τόση φόρα, ώστε μένει άσάλευτος, νεκρός, με τὸ κορμί του τσακισμένο!

— Χμ!, κάνει ο Κοντοστούπης κυττάζοντας γύρω με ύφος έκαστό... Τζιμ Λόντων ! Νόμιζες πώς μπορούσες να τὰ βάλης με τον Υπερκοντοστούπη, έ; Είβες τί έπαθες, φουκαρά μου! Ο Υπερκοντοστούπης, βρέ ζώνω, μπορεί να τσακίσει έκαστο σαν έσένα μαζεμένους! "Α! "Ηθελα να είχα τώρα μπροστά μου τὴ Ρεγκίνα και τὸς Δέ-

κα 'Υπερανθρώπους του Κακού! "Αν δὲν τοὺς ἔκανα 'Υπερανθρώπους του Καλοῦ ἀπὸ τὸ πολὺ.. ζύλο, νὰ μὴ μὲ πούνε Κοντοστούπη! 'Εγὼ πού με βλέπετε, εἶναι ὁ μεγαλύτερος.. Χριστουλάκη μου!

Τὴν ἴδια στιγμή, ἀπὸ τὸ στόμιο τῆς σπηλιάς μπαίνει ἡ... Ρεγκίνα! Πίσω της ἀκολουθοῦν οἱ Δέκα 'Υπεράνθρωποι του Κακοῦ!

Τὰ πρόσωπά τους εἶναι παραμορφωμένα ἀπὸ μιὰ ἀπεριόρατη ἔκφρασι μίσους καὶ μανίας!

«'Επανοιστάτες, ποιοιδοθήτε!»

Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ τοῦ Κοντοστούπη καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ὁ τράμος πού δοκιμάζουν εἶναι τόσο μεγάλα, ὥστε κανένας δὲ σκέπτεται νὰ χρησιμοποίησῃ τὰ φαναράκια ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ κόσμου!

Μετ' ἀστραπιαῖες κινήσεις, ἡ Ρεγκίνα καὶ οἱ Δέκα ριχνονται πάνω στὰ φαναράκια, πού εἶναι σωρασμένα κοντὰ στὴ μηχανή, καὶ τὰ καταστρέφουν! 'Επειτα καταστρέφουν καὶ τὴ μηχανή πού τὰ κατασκευάζει.

'Η Ρεγκίνα τρέχει κοντὰ στις γυναῖκες πού δὲν ἔχουν ἀκόμα συνέλθει ἀπὸ τὴν ἐκπληξί του καὶ τίς δένει ὅλες μαζί μ' ἕνα σκοινί.

'Ο «10» ἕνας ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐκδικητικούς 'Υπερανθρώπους του Κακοῦ ἀρπάζει τὸν Κοντοστούπη ἀπὸ τὸ λαιμό.

— Μὲ φοβέρισες ἄλλοτε, γρυλλίζει ἀγρία, πὼς θὰ μὲ κάνης δέκα κομμάτια, παλιό-νάνο (*). Θὰ σὲ κάνω τώρα ἐγὼ δέκα κομμάτια!

Καὶ τὸν σηκώνει ψηλά γιὰ νὰ τὸν χτυπήσῃ χάμω.

Μὰ ἡ Ρεγκίνα τὸν σταματάει:

— Μὴ ! τοῦ λέει. Μοῦ χροιάζεται ὁ νάνος! Ψάξαμε ὀλόκληρη τὴν 'Αμεοικὴ καὶ ἐγὼ καταλείψαμε τοὺς δικούς μας στὴν τύχη τους γιὰ νὰ ἀνακαλύψουμε τὸ στροιπηγεῖο τῶν 'Υπερανθρώπων! Τώρα μπορούμε νὰ πούμε πὼς νικήσαμε! 'Ο πόλεμος θὰ λήξῃ εὐνοϊκὰ γιὰ μᾶς! Κάθησε τὸν Κοντοστούπη μπροστὰ στὸ ραδιοπομπό.

— Καλὰ σοῦ λέει τὸ κορίτσι!, γρυλλίζει ὁ Κοντοστούπης μετ' τὴν ἀνάσα πιασμένη. Βάλε με νὰ καθήσω γιὰ νὰ συνέλθω λιγάκι ! Μὴ μοῦ σφίγγεις ἔτσι τὸ λαιμό, παλοκτῆνος καὶ πάβω καιμμά συγκοπή! Θά...

Μὲ μιὰ καρπαζιά, ὁ «10» τὸν ἀναγκάζει νὰ σωπάσῃ καὶ τὸν καθίζει μπροστὰ στὸ ραδιοπομπό.

'Η Ρεγκίνα διατάζει:

— Ξέρω ὅτι μ' αὐτὸ τὸ ραδιοπομπό διευθύνετε ἀπὸ ἐδῶ τοὺς ἐπανοιστάτες, πού ξεσηκώθηκαν γιὰ νὰ ἐξοντώσουν τοὺς πολεμιστὲς τοῦ μεγάλου λαοῦ μου! Καί, ὅπως, βλέπω, ἐσὺ ἀνέλαβες νὰ τοὺς κατευθύνῃς μὲ τὸ ραδιοπομπό, Κον-

(*) Διάβασε τὸ τεῦχος 72 «Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα».

τοστούπη!

‘Ο νάνος, παρ’ ὄλο τὸ φόβο πού νοιώθει, δὲ χάνει τὴν εὐκαιρία νὰ καμαρώσῃ!

— Ναί!, λέει φουσκώνοντας τὸ στήθος του. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ...ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως! Ἄμ’ τί νομίζετε!

— Σκασμός!, γρυλλίζει ἡ Ρεγκίνα. Θὰ μιλάς μόνο ὅταν σὲ ρωτῶ! Καὶ θὰ κάνης ὅ,τι σὲ διατάξω! Ἄκουσε τώρα! Ἄν θέλης νὰ ἐξακολουθήσης νὰ ζῆς, θὰ δώσης ἀμέσως στους ἐπαναστάτες τὴ διαταγὴ νὰ παραδοθούμε!

— Ἐ; κάνει ὁ νάνος ἀνοίγοντας τὸ στόμα του μὴ σπιθαμῆ. Δὲν...

— Σκασμός! Θὰ τοὺς πῆς ὅτι σὲ ὄλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἐπικρατοῦν οἱ πολεμιστὲς τοῦ πλανῆτη Ποσειδῶνα! Θὰ τοὺς πῆς νὰ παραδοθῶν ἀμέσως καὶ νὰ παραδώσουν ὄλα τὰ διαβολὰ ἐκεῖ νὰ φαναράκια μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς ὥπλισε ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο! Θὰ τοὺς πῆς ὅτι ἡ ἐπανάστασι ἀπέτυχε! Ἄκουσε;

‘Ο Κοντοστούπης χλωμιάζει καὶ ξεχνᾷ τὸ φόβο του καὶ τὸν ἑαυτὸ του! Αὐτὸ πού τοῦ ζητᾷ ἡ Ρεγκίνα εἶναι ἐσχάτη προδοσία! Εἶναι προδοσία ἐναντίον ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρώπου γένους καὶ ἐναντίον τῶν φίλων του τῶν Ὑπερανθρώπων! Καὶ μὴ τέτοια προδοσία ὁ Κοντοστούπης δὲ θὰ δεχθῆ ποτὲ νὰ κάνει!

— Ἄκουσε; Ξαναλέει ἡ Ρεγκίνα,

— Ἄκουσα!, ἀπαντᾷ ὁ νάνος. Μά... δὲ σοῦ θυγάτω τὸ μάτι καλύτερα ἄγαπητῆ μου Ρεγκίνα; Τὸ ξέρεις πῶς εἶναι πολὺ ἀπαιτητικὴ; Παράτα με ἤσυχο!

Ἡ ἐκπληξὴς καὶ ὁ θυμὸς τῆς Βασίλισσας τῶν Δέκα δὲν ἔχει ὄριον!

Γρυλλίζοντας ὑπόκωφα, σὰν ἀγριεμένη τίγρη, ἡ ἀμορφὴ ἀλλὰ σατανικὴ Ρεγκίνα, σηκώνει τὴ γροθιά της καὶ τὴν κατεβάζει μὲ τρομακτικὴ δύναμι στο κεφάλι τοῦ νάνου!

‘Ο Κοντοστούπης ἀφήνει ἔνα μακρόσυρτο στεναγμὸ, πού θυμίζει... σαμπρέλλα πού ξεφουσκώνει καὶ χάνει τίς αἰσθήσεις του!

Ἡ Ρεγκίνα τὸν ρίχνει χάμω μὲ μὴ σπρωξιὰ καὶ κάθεται: ἡ ἴδια στο κάθισμα μπροστὰ στο ραδιοπομπό.

...«Ἐδῶ... Ἀστρατῆ! λέει. Ἡ κόρη τοῦ Ὑπερανθρώπου! Δυστυχῶς τὰ νέα πού ἔχω νὰ σοῦ μεταδώσω δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστα! Ἡ ἐπανάστασι ἀπέτυχε! Οἱ δικοὶ μας ἔχουν συντριβῆ στα περισσότερα μέρη τοῦ κόσμου! Σὲ λίγα μόνο μέρη νικοῦν οἱ ἐπαναστάτες! Δυστυχῶς, δὲ μᾶς μένει παρὰ νὰ ὑποταγοῦμε γὰ νὰ μὴν καταστραφῆ κι’ ὁ ὑπόλοιπος κόσμος! Παραδίδῃτε, ἐπαναστάτες!»

Μὴ φωνῆ τὴν διακόπτει, μέσα ἀπὸ τὸ ραδιοπομπό:

«Ἐδῶ ἐπαναστατικὴ ὁμάς Ἑλλάδος! Δὲν πρόκειται νὰ παραδοθῶμε ποτὲ, Ἀστρατῆ! Ἐξωντώσαμε τοὺς τυράννογς καὶ ἐλευθερώσαμε τὸ

λαό μας! Δεν θα παραδοθούμε λοιπόν! Το σύνθημά μας είναι «Έλευθερία ή Θάνατος!».

Η Ρεγκίνα βλαστημάει μέσα της και ανοίγει το στόμα της για να πη κάτι, αλλά μια άλλη φωνή την προλαβαίνει μέσα από το ραδιοπαμπό:

«Έδώ επαναστατική ομάδα Γαλλίας! Νικάμε τους μурμηγκάνθρωπους, Άστραπη! Σε λίγο θα τους έχουμε εξοντώσει όλους! Άκούσαμε την ήρωική απάντησι των Έλλήνων και τους συγχαίρουμε! Κι' η δική μας απάντησι είναι ίδια: Δε θα παραδοθώ με ποτέ!».

«Έδώ Όμας Άγγλαίς!, λέει μια τρίτη φωνή. Νικήσαμε κι' εμείς και δεν πρόκειται να παραδοθούμε!».

«Άκούστε με!, φωνάζει η Ρεγκίνα. Άκούστε με! Πρέπει να παραδοθήτε, επαναστάτες! Διαφορετικά, η Γή κινδυνεύει να καταστραφή. Άν δέν...»

Μια νέα φωνή την διακόπτει. Μια φωνή που δεν προέρχεται από το ραδιοπαμπό, αλλά από τον... Κοντοστούπη, που έχει συνέλθει στο μεταξύ από την λιποθυμία του!

«Μην την πιστεύετε!, ουρλιάζει ο νάνος. Δεν είναι η Άστραπη! Είναι η Ρεγκίνα! Η καταραμένη Βασίλισσα των Δέκα! Η νίκη είναι δική μας! Νικάμε παντού! Άκούστε τώρα τη γροθιά που θα της δώσω!».

Και η μικροσκοπική αλλά πανίσχυρη γροθιά του νάνου

τραβιέται πίσω, τινάζεται μπροστά με άπιστευτη φόρα και χτυπάει τη Ρεγκίνα στο σαγόνι με τόση δύναμη, ώστε η Βασίλισσα των Δέκα σηκώνεται στον αέρα και πηγαίνει και βροντάει πάνω στον πέτρινο τοίχο της σπηλιάς!

— Ζήτω η Έλευθερία!, ξεφωνίζει σαν τρελλός ο Κοντοστούπης. Ζήτω η Γή! Ζήτω ό... αρχηγός της επαναστάσεως Υπερκοντοστούπης ό... Υπερτρομερός!

Ο Νάνος και οι «Δέκα»

ΓΙΑ μια στιγμή, οι Δέκα Υπεράνθρωποι του Κακού μένουν μαρμαρωμένοι, κατάπληκτοι μπροστά στη νάπροσδόκητη επίθεσι του νάνου.

Έπειτα, όλοι μαζί χυμούν έναντιόν του, τον αρπάζουν από τα χέρια, τα πόδια και το κεφάλι και αρχίζουν να τον τραβούν με μανία προς κάθε κατεύθυνσι, αποφασισμένοι να τον... διαμελίσουν!

Ο Κοντοστούπης βάζει τις φωνές:

— Διαμαρτύρομαι! Διαμαρτύρομαι ως έλευθερος Άμερικανός πολίτης! Θα ζητήσω την επέμβασι της κυβερνήσεως! Δεν είναι συμπεριφορά αυτή! Για... κοτόπουλο με περάσατε και θέλετε να μου βγάλετε τα πόδια; Ψήστε με, τουλάχιστον πρώτα! Σιγά, βρέ ζών! Θα μού στραμπουλήξω τον... αστέρα-

γαλο! "Ε! "Εσύ! Τί τό πέ-
 ρασες τό κεφάλι μου, θρέ ά-
 νάγωγε; Για κολοκύθα! "Ωχ!
 Σιγά, μωρέ παιδιά! Δέ νομί-
 ζετε ότι τό άστείο άρχίζει νά
 γίνεται επικίνδυνο; "Ωχ! Τό
 χεράκι μου! "Ωχ τό κεφαλά-

κι μου! Φτάνει! "Αρκετά μέ-
 μακρύνετε! "Ας καθήσουμε
 τώρα νά... κουβεντιάσουμε ή-
 συχα - ήσυχα! Μή, είπα!

Ο Κοντοσταύτης κινδυ-
 νεύει πραγματικά νά διαμελι-
 σθῆ! Είκοσι μπράτσα, φοβε-
 ρά και πανίσχυρα σαν τών "Υ-
 περανθρώπων, τόν τραβούν
 πρὸς ὄλα τὰ μέρη και ή συν-
 δυασμένη δύναμι τους κάνει
 τὰ κόκκαλα του νάνου νά τρί-
 ζουν!

— "Αντίο ζωή!, λέει ὁ Κον-
 τσταύτης μέ τό πρόσωπο
 συσπασμένο από τους πό-
 νους. Δέ μέ νοιάζει πού πε-
 θαίνω, αλλά πού πεθαίνω
 σαν... κοτόπουλο! "Ωχ ή καρ-
 δούλα μου!

Οι 'Υπεράνθρωποι' άντεπιτίθενται! Είναι άποφασισμένοι να διώξουν για πάντα από τη Γη τους εισβολείς, που ήρθαν από τον πλανήτη Ποσειδώνα!

Ἡ Ἔλσα καὶ ἡ Λάουρα κλείνουν γεμάτες φρίκη τὰ μάτια τους γὰρ νὰ μὴ δοῦν τὸ δυστυχισμένο νάνο νὰ γίνεται κομμάτια.

Ἡ Ἐλχίνα νοιώθει τὰ πρὸ τρομερὰ μαρτύρια τῆς ζωῆς τῆς, μπροστὰ στὸ θέαμα τοῦ «ῥαίου Κοντοστούπης» τῆς, πού τὸν βασανίζουν τόσο ἀπάνθρωπα οἱ Δέκα!

— Κοντοστούπη μου! φωνάζει κλαίγοντας γοερά. Ὁρααίε μου! Γενναίε μου! Καίγεται ἡ καρδιά μου νὰ σὲ βλέπω! Μὴ, κακούργοι! Μὴ, τέρατα! Μὴ!

Ξαφνικά, συμβαίνει κάτι πού κανένας δὲν τὸ περίμενε.

Ἀπὸ τὸ στόμα τῆς σπηλιάς ὀρμάει μέσα μιὰ μεγάλη κόκκινη μορφή, πού σκίζει πετώντας τὸν ἄερα, σὰν φωτεὸ μετέωρο!

Εἶναι ὁ Ὑπεράνθρωπος!

Χωρὶς νὰ δισταῖ, χωρὶς νὰ ἀνακόμῃ τὴν ὀρμή του, ὁ ἥρωας τῶν ἡρώων ρίχνεται πάνω στους βασανιστὲς τοῦ Κοντοστούπης καὶ οἱ τρομερὲς γροθὶές του σκορπίζουν γύρω χτυπήματα, πού θὰ μπορούσαν νὰ συντρίψουν ἀκόμα κι, ἓνα σιμεντένιο ὀγκόλιθο!

Οἱ Δέκα, σαστισμένοι καὶ τρομαγμένοι, παρατοῦν τὸ νάνο καὶ ὑποχωροῦν γὰρ μιὰ στιγμή πρὸς τὸ βάθος τῆς σπηλιάς!

Ἡ Ρεγκίνα μόνο ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ Ὑπεράνθρωπου, ἀλλὰ μιὰ γροθὴ τοῦ ἥρωα μας τὴ στέλνει νὰ κυλιστῇ κι' αὐτὴ μακριὰ στὸ πέτρινο ἔδαφος τῆς σπηλιάς!

Ὁ Κοντοστούπης, πεσμένος χάμω, κάνει... καταμέτρησι τοῦ ἑαυτοῦ του!

— Ἐνα χέρι, μουρμουρίζει, δυὸ χέρια! Ἐνα πόδι, δυὸ πόδια! Ἐνα κεφάλι, δυὸ αὐτιά! Εἶμαι ἀκέρατος! Δὲ μου λείπει τίποτα! Γιὰ σὲ σου ὄμως! Πόσα πόδια εἶχα πρὶν μὲ προλάβουν οἱ ἀγαπητοί μου... φίλοι; Δυὸ πόδια ἢ τέσσερα; Ἄν εἶχε τέσσερα, θὰ πῆ πῶς μού λείπουν δύο! Ἄν εἶχα δύο τότε εἶμαι ἐντάξει! Πῶς ὄμως θὰ βεβαιωθῶ ἂν εἶχα δύο ἢ τέσσερα; Τὸ βρῆκα! Θὰ ψάξω νὰ βρῶ καμμιά φωτογραφία μου καὶ θὰ μετρήσω σ' αὐτὴ τὰ πόδια μου!

Στὸ μεταξύ, ὁ Ὑπεράνθρωπος, μ' ἓνα πήδημα, βρισκείται κοντὰ στίς δεμένες γυναικὲς καὶ ἀπλώνει τὰ χέρια του γιὰ νὰ τίς λύσῃ καὶ νὰ τίς ἐλευθερώσῃ.

Μά, τὴν ἴδια στιγμή, οἱ Δέκα ὀρμοῦν ἐναντίον του.

Μὲ μιὰ γεργὴ κίνησι, ὁ Ὑπεράνθρωπος τραβάει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα φαναράκι ἀπὸ ἐκεῖνα πού εἶχε κατασκευάσει ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ε κ ο, καὶ πιέζει τὸ κουμπάκι του.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς Ὑπεράνθρωπους τοῦ Κακοῦ λού ζετα: ἀπὸ τὸ κόκκινο φῶς τοῦ φαναροῦ καί, οὐρλιάζοντας ἀπὸ πόνο, τινάζεται πίσω συσπώντῃς τὸ διαβολικὸ πρόσωπό του!

Μά ὁ Ὑπεράνθρωπος δὲν προλαβαίνει νὰ χρησιμοποιῆσῃ γιὰ δευτέρη φορὰ τὸ φαναράκι. Οἱ ὑπόλοιποι ἀντίπα-

λοί του ρίχνονται επάνω του και τὸν χτυποῦν ἀπ' ὄλες τὶς μεριές.

Τὸ φαναράκι σπάζει!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀμύνεται μὲ λύσσα καὶ ἀποφασιστικότητα, κάνοντας τοὺς Δέκα νὰ οὐρλιάζουν κάτω ἀπὸ τὰ κτυπήματά του, μὰ ἡ πάλῃ εἶναι ἀνίστη. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ θγάλη πέρα μὲ ἔντεκα ἀντιπάλους, πού ὁ καθένας τοὺς ἔχει τὴν ἴδια δύναμι μὲ αὐτόν!

«Παραδοθῆτε!»

ΚΑΙ ΤΟΤΕ ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς σπηλιάς μπαίνουν μιά δυό, τρεῖς, τέσσερις μορφές! Εἶναι ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο, ὁ Κεραυνός, ἡ Ἀστραπή καὶ ὁ Ὑπερέλληνας!

Κρατοῦν ὁ καθένας τοὺς ἀπὸ ἓνα φαναράκι: στὸ χέρι καὶ στὰ πρόσωπά τους εἶναι θαθεῖα χαραγμένη ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν τύχη τῶν γυναικῶν!

— Σταθῆτε!, φωνάζει ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο. Παραδοθῆτε ἀμέσως, γιὰτὶ διαφορετικὰ δὲν πρόκειται νὰ θυγῆ κανένας σας ζωντανός ἀπὸ ἐδῶ μέσα! Κεραυνὲ καὶ Ἀστραπή, σταθῆτε στὸ στόμιο τῆς σπηλιάς μὲ τὰ φαναράκια στραμμένα πρὸς τὸ ἐσωτερικό! Θὰ τὰ ἀνάψετε στὴν πρῶτη ὑποπτη κίνησί τους! Ἐσύ, Ὑπερέλληνα, στάσου δίπλα μου!

Οἱ δέκα, μὲ μιά ἔκφρασι τρόμον στὰ πρόσωπά τους, ἀφήνουν τὸν Ὑπεράνθρωπο

καὶ ὑποχωροῦν πρὸς τὸν τοῖχο τῆς σπηλιάς!

— Παραδοθῆτε!, λέει πάλι ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο! Δὲ σὰς μένει νὰ κάνετε τίποτ' ἄλλο! Οἱ μυρμηγκάνθρωποι σας ἐνικτήθηκαν σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἐξωντώθηκαν σχεδὸν ὅλοι! Ἡ βασιλεία σας πάνω στὴ Γῆ πῆρε τέλος! Τὸ ἀνθρώπινο γένος, πού δὲν εἶναι φτιαγμένο γιὰ σκλαδιὰ, ἐπανεστάτησε καὶ σὰς συνέτρεψε! Ἡ ἐλευθερία ἔλαμψε πάλι! Παραδοθῆτε!

— Παραδοθῆτε ἐσεῖς, Ὑπεράνθρωποι!, ἀνηχεῖ ξαφνικὰ ἡ φωνὴ τῆς Ρεγκίνας. Πάραδοθῆτε! Ἄλλοιῶς....

Οἱ Ὑπεράνθρωποι νοιώθουν ἓνα παγερὸ χέρι νὰ τοὺς σφίγγῃ τὴν καρδιά. Ἡ Ρεγκίνα στέκεται πίσω ἀπὸ τὶς δεμένες γυναῖκες καὶ ἡ γροθιά της εἶναι ὑψωμένη πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους, ἔτοιμη νὰ κατεβῆ μὲ ὀρμὴ καὶ νὰ τὰ συντρίψῃ!

— Ἄλλοιῶς, συνεχίζει ἡ σατανικὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα, οἱ τρεῖς αὐτὲς γυναῖκες θὰ πεθάνουν μπροστὰ στὰ μάτια σας!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι μαρμαρώνουν. Ὁ Ὑπερέλληνας ἐτοίμαζται νὰ πιεσθῇ τὸ κουμπάκι τοῦ φαναριοῦ του!

— Πετᾶστε χάμω τὰ φαναράκια!, γρυλλίζει ἡ Ρεγκίνα. Πετᾶστε τὰ χάμω, γιὰτὶ..

Χωρὶς νὰ διστάσουν οἱ Ὑπεράνθρωποι ὑπακούουν. Ἐξέρουν ὅτι ἡ Ρεγκίνα δὲν θὰ χάσῃ καιρὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπειλή της!

Τὰ φαναράκια πέφτουν χάρω!

— Πατήστε τα !, διατάζει ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα.

Οἱ Ὑπεράνθρωποι τὰ πατοῦν καὶ τὰ φαναράκια συντρίβονται!

Ἐνα διαβολικὸ γέλιο ξεπηδάει ἀπὸ τὸ στήθος τῆς Ρεγκίνας.

— Χά, χά, χά! Εἶστε πάλι αἰχμάλωτοί μου, Ὑπεράνθρωποι! Ὅσο κρατῶ στὰ χέρια μου τὴν Ἑλσα καὶ τὴ Λάουρα, θὰ κάνετε ὅ,τι σὰς διατάξω! Συγκεντρωθῆτε ὅλοι στὸ κέντρο τῆς σπηλιάς! Ὑπεράνθρωπε, πήγαινε κοντὰ στὸ ραδιοπομπὸ καὶ δόσε διαταγὴ στοὺς ἐπαναστάτες νὰ σταματήσουν κάθε ἐπίθεσι καὶ νὰ παραδοθοῦν!

Οἱ ἥρωές μας ὑπακούουν. Τὸ πρόσωπο ὅμως τοῦ Ὑπερανθρώπου γίνεται κατάχλωμο σὰν νεκρικό.

Δὲν μπορεῖ νὰ δεχτῆ ποτὲ νὰ κἀνῆ αὐτὸ ποῦ τοῦ ζητάει ἡ Ρεγκίνα! Δὲν μπορεῖ νὰ προσῶσῃ τὴν Ἀνθρωπότητα, αὐτός, ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Προστάτης τῆς, ποῦ ἔχει τάξει τὸ ἑαυτοῦ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κόσμου καὶ ποῦ ἔχει ὀρκιστῆ νὰ θυσιάσῃ τὴ ζωὴ του γιὰ τὴν Ἀνθρωπότητα!

Ταυτόχρονα ὁμως δὲν μπορεῖ νὰ ἀφήσῃ νὰ σκοτώσῃ τὴν ἀγαπημένη του γυναῖκα, μπροστὰ στὰ μάτια του! Γιατὶ ὁ θάνατος τῆς Ἑλσας σημαίνει θάνατο καὶ γιὰ τὸν ἴδιο! Δὲν μπορεῖ νὰ ζῆσῃ χωρὶς αὐτήν!

Γιὰ μερικὲς στιγμὲς στέκεται ἀναποφάσιτος. Ἐπειτα, μὲ μιὰ ὀπτόμη κίνησι, πηγαίνει καὶ κάθεται μπροστὰ στὸ ραδιοπομπὸ.

Ἡ φωνὴ του ἀρχίζει νὰ ἀκούγεται ἀργή, σοβαρὴ καὶ θλιμμένη:

«Ἐδῶ Ὑπεράνθρωπος! Ἐδῶ Ὑπεράνθρωπος! Καλῶ ὅλους τοὺς ἐπαναστάτες τῆς Γῆς νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα καὶ νὰ παραδοθοῦν! Ἡ ἐπανάστασι ἀπέτυχε! Οἱ μυρμηγκάνθρωποι νικοῦν στὰ περιοισότερα μέρη! Δὲ μᾶς μένει πιά καμμιά ἐλπίς! Παραδοθῆτε γιὰ νὰ προλάβουμε μεγαλύτερες συμφορὲς! Ἡ Ρεγκίνα...».

Καθὼς ὁ Ὑπεράνθρωπος μιλάει, οἱ ὑπόλοιποι Ὑπεράνθρωποι τὸν κυττάζουν μὲ φρίκη. Δὲν πιστεύουν στὰ μάτια τους καὶ στ' αὐτιά τους! Δὲν μποροῦν νὰ πιστέψουν ὅτι ὁ Ὑπεράνθρωπος ἔγινε πρεδότης τῆς Ἀνθρωπότητας! Δὲν μποροῦν νὰ πιστέψουν ὅτι ὁ Ὑπεράνθρωπος θὰ ἐγκατέλειπε ποτὲ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Κακοῦ καὶ θὰ τασσόταν μὲ τὸ μένος τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κόσμου!

Τὸ πρόσωπο τῆς Ρεγκίνας ἀστράφτει ἀπὸ χαρὰ καὶ θρίσμβο. Ἡ νίκη εἶναι πιά μὲ τὸ μέρος τῆς! Οἱ Ὑπεράνθρωποι εἶναι αἰχμάλωτοί τῆς! Οἱ ἐπαναστάτες θὰ σταματήσουν τὸν πόλεμο καὶ θὰ παραδοθοῦν ἔπειτα ἀπὸ τὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπερανθρώπου! Ἡ Γῆ θὰ ὑποδουλωθῆ πάλι: ὀριστικῶς αὐτὴ τὴ φορὰ!

«Ἡ Ρεγκίνα, συνεχίζει ὁ Ὑπεράνθρωπος, εἶναι ἀνίκητη! Διαθέτει τρομακτικὰ ὄπλα, ποὺ μποροῦν νὰ καταστρέψουν τὴ Γῆ μέσα σὲ λίγα λεπτά! Πρέπει, λοιπόν, νὰ παραδοθῆτε γιὰ νὰ σωθῆ ἡ Γῆ! Νὰ παραδοθῆτε ἀμέσως! Ἀκούτε; ΑΜΕΣΩΣ!».

— Ὑπεράνθρωπε!, λέει ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο ἔγινες προδότης! Δὲ δέχομαι αὐτὸ ποὺ διάλεξες! Θὰ συνεχίσω τὴν ἐπανάστασι μόνος μου καί...

— Ἄν κινήθης, γρυλλίζει ἡ Ρεγκίνα, ἡ Ἐσα καὶ ἡ Λάουρα θὰ πεθάνουν!

Ὁ Ἕλληνας νοιώθοντας ἓνα ψυχρὸ ρίγος στὴ σπονδυλική του στήλη, μένει ἀσάλευτος στὴ θέσι του.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα διατάζει:

— Τώρα, Ὑπεράνθρωπο!, θὰ φύγετε ἀμέσως καὶ θὰ πάτε στὸν πλανήτη Ποσειδῶνα! Ἐκεῖ θὰ ἐγκατασταθῆτε στὸ παλάτι μου καὶ θὰ περιμένετε νεώτερες διαταγές μου! Ἄν δὲν ὑπακούσετε, οἱ γυναῖκες θὰ πεθάνουν!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος σηκώνεται ὄρθιος καὶ πηγαίνει κοντὰ στοὺς δίκους του. Τὸ πρόσωπό του εἶναι συσπασμένο ἀπὸ μιὰ ἔκφρασι θυμοῦ καὶ ἀπογνώσεως. Τὰ χέρια του εἶναι σφιγμένα σὲ δυὸ ὀγκώδεις γροθιές!

— Ὑπεράνθρωπο!, ἀπογεύθητε!, διατάζει πάλι ἡ Ρεγκίνα. Θὰ μετρήσω ὡς τὸ δέκα! Ἄν δὲν ἔχετε φύγει, ἡ γροθιά μου θὰ συντρίψῃ τὶς γυναῖκες!

Καὶ ἡ σατανικὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα ἀρχίζει τὸ μῆτρημα:

«Ἐνα... δύο... τρία... τέσσερα... πέντε»

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο τρίζει τὰ δόντια του ἀπὸ ἀνήμεπορηλύσσα. Ὁ Κεραυνὸς ἔχει γίνῃ κατακόκκινος ἀπὸ τὴν προσπάθειά του νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἑαυτὸ του γιὰ νὰ μὴ ριχτῆ ἐναντίον τῆς Ρεγκίνας.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος τρέμει ὀλόκληρος καὶ ἡ Ἀστραπὴ δαγκώνει τὰ χεῖλη της!

«Ἐξή... ἐφτά... ὀκτώ... ἐννέα... Δέκα!».

«Ντροπή
κυρία Ρεγκίνα»

ΗΥΨΩΜΕΝΗ γροθιά τῆς Ρεγκίνας πέφτει. Ὅχι ὁμως στὰ κεφάλια τῶν γυναικῶν! Διαγράφει ἰὰ τρομερὴ τροχιά στὸν ἀέρα καὶ συναντᾷ τὸ ...κενὸ! Κάποιος τράβηξε τὴ Ρεγκίνα ἀπὸ πίσω! Κάποιος τὴν ἔχει ἀρπάξει ἀπὸ τὴ μέση καὶ κυλιέται τώρα μαζί της χάμω οὐρλιάζοντας:

— Ντροπή! Ντροπή, κυρία Ρεγκίνα! Ἐνα τόσο ὀμερφο κορίτσι! Ἐσύ καὶ νὰ ζητᾷς ὄλο καρδιάδες! Ὄχι ἡ καρδούλα μου!

Εἶναι ὁ Κοντοστούπης!
Ὁ νάνος εἶχε μείνει ξαπλωμένος χάμω καὶ εἶχε παρακοιουθῆσει ὅλη ἐκείνη τὴ φοβερὴ σκηνή, χωρὶς οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κόσμου νὰ δώσουν καμμιά σημασία σ' αὐτόν.

Γεμάτος θυμό για τη συμπεριφορά της Ρεγκίνας, ο Κοντοστούπης σέρνεται σιγά - σιγά προς το μέρος της, αποφασισμένος να την «τιμωρήσει»!

Καθώς σέρνεται, μουρμουρίζει δσες προσευχές θυμάται από τα παιδικά του χρόνια:

— Πάτερ ἡμῶν... Δόξα σοι ὁ Θεός... Κύριε Ἐλέησον... Χριστουλάκη μου, κάνε νὰ μὴ λιποθυμήσω πρὶν φτάσω κοντά της! Ἄγιε Ὁνούφριε, προστάτης μου, βοήθησέ με! Ἔλα κοντά μου καὶ ...σπρώχνε με κάθε φορά πού θὰ μὲ πιάνη ὁ φόβος καὶ θὰ θέλω νὰ γυρίσω πίσω! Κι' ἂν δῆς πὼς δὲν προχωρῶ, δίνε μου πότε - πότε καὶ καμμιὰ καρπαζιά! Σοῦ τὸ ἐπιτρέπω αὐτό, Ἄγιε Ὁνούφριε! Σέ διαβεβαιώνω ὅτι δὲ θὰ θυμώσω μαζί σου! Ὡχ ἡ καρδούλα μου!

Τέλος φτάνει πίσω ἀπὸ τὴ Ρεγκίνα ἀκριβῶς τὴ στιγμή πού αὐτὴ πρόφερε τὸν ἀριθμὸ ἐννέα!

Ὁ νάνος συσπερώνεται, τὴ νάζεται πρὸς τὰ πάνω, ἀρπάζει τὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα καὶ τὴν τραβάει πρὸς τὰ πίσω μὲ ὄλη του τὴ δύναμι σώζοντας ἔτσι τὴν Ἐλσα, τὴ Λάουρα καὶ τὴν Ἐλχίνα!

Ἄμέσως, μὲ κεραυνόβλα ταχύτητα, οἱ Ὑπεράνθρωποι βροῦν!

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Ἄστροπή, μαινόμενοι γιὰ τὴ δολοφονικὴ ἀπόπειρα τῆς Βασί-

λισσας τῶν Δέκα, ρίχνονται ἐναντίον της. Τὴν ἀρπάζουν ἀπὸ τὰ μπράτσα καὶ τὴν κρατοῦν ἀκίνητη, ἀποσπώντας τὸν Κοντοστούπη ἀπὸ ἐπάνω της, πού ἀρχίζει νὰ διαμαρτύρεται:

— Ἀφήστε με νὰ τῆς... ρουφήξω τὸ αἷμα! Ἀφήστε με νὰ τὴν τσακίσω τὴν κακούργα! Μὴ μὲ ἐμποδίζετε, γιὰτὶ εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάνω... φονικό!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Ὑπερέλληνας ὁρμοῦν ἐναντίον τῶν ὑπολοίπων ἐχθρῶν τοῦ Κόσμου. Μὰ ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο τοὺς συγκρατεῖ. Μὲ μιὰ ταχύτατη κίνηση, τραβάει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα ἄλλο φανερὰκι, πού εἶχε κρυμμένο ἐκεῖ, καὶ στρέφοντάς το πρὸς τοὺς Δέκα τὸ ἀνάβει.

Οὐρλιαχτὰ πόνου ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ στήθη τῶν Ὑπερανθρώπων τοῦ Κακοῦ, καθὼς τὸ μυστηριώδες, κόκκινο φῶς τοῦ φαναριοῦ πέφτει ἐπάνω τους.

— Παραδοθῆτε!, φωνάζει ὁ Ἕλληνας.

Μὰ αὐτοί, τρελλοὶ ἀπὸ τὸ μο ὄρμοῦν παικόβλητοι πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς σπηλιάς, ἀφήνοντας κάτι ξεφωνητὰ πού κάνουν τὸν Κοντοστούπη νὰ βουλώσει τ' αὐτιά του!

— Θὰ μὲ κουφάνουν τὰ κτήνη!, μουρμουρίζει ὁ νάνος. Θὰ τοὺς κάνω μῆνυσι ἐπὶ ... διαταράζει τῆς κοινῆς ἡσυχίας!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Ὑπερέλληνας ἔχουν σταθῆ ἀπὸ

τῆ μιὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὶα τῆς εἰσόδου καὶ σφυροκοποῦν τοὺς Δέκα, καθὼς περνοῦν ἕνας - ἕνας σὰν ἰπτάμενες ζωντανὲς βολίδες!

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Ἀστραπὴ ἐφαρμόζουν στὸ μεταξὺ στὴ Ρεγκίνα μιὰ συντριπτικὴ λαβὴ ζίου ζίτσου, ποὺ κάνει τὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα νὰ συσπᾶται φριχτά, οὐρλιάζοντας σὰν κολασμένη ψυχὴ!

— Τὸ ρίξαμε στό... τραγούδι, τώρα, ἀγαπητὴ μου Ρεγκίνα, ἔ; κάνει ὁ Κοντοστούπης. Τί ωραίες... κορῶνες! Τί ὁμορφοὶ λαρυγγισμοί!

Μὰ αὐτὸ δὲ συνεχίζεται γιὰ πολὺ. Ἡ Ἑλσα, ἡ Λάουρα καὶ ἡ Ἐλχίνα εἶναι πολὺ κοντὰ καί, καθὼς ἡ Ρεγκίνα συσπᾶται, ὑπάρχει φόβος νὰ τὶς χτυπήσῃ μὲ τὰ πόδια τῆς καὶ νὰ τὶς σκοτώσῃ.

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Ἀστραπὴ χαλαρώνουν τὴ λαβή.

Ἡ Ρεγκίνα δὲ χάνει τὴν εὐκαιρία. Μὲ μιὰ συστροφή τοῦ σώματός τῆς κατορθώνει νὰ ξεγλυστρήσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς καὶ νὰ βγῆ ἀπὸ τὴ σπηλιά πίσω ἀπὸ τοὺς συντρόφους τῆς!

— Ἐπάνω τους!, οὐρλιάζει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀφήσουμε νὰ πάρουν ἀνάσα! Ἐμπρός, παιδιά!

Καὶ χτυπώντας τὰ πόδια του χάμω, ἀπογειώνεται καὶ ὀρμαεὶ πρὸς τὴν ἐξοδο, μὲ τὰ δόντια σφιγμένα!

Πάνω ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη

ΒΓΑΙΝΟΥΝ ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κοντοστούπη, ἀπὸ τὴ σπηλιά καὶ χύνονται πίσω ἀπὸ τοὺς Ὑπεράνθρωπους τοῦ Κακοῦ, ποὺ ἀπομακρύνονται ὀλοταχῶς σκίζοντας μὲ δαιμονισμένη γρηγοράδα τὸν ἀέρα.

— Κατευθύνονται πρὸς τὴ Νέα Ὑόρκη!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Σίγουρα, σκοπεύουν νὰ προκαλέσουν κι' ἄλλες καταστροφές, πρὶν φύγουν γιὰ τὸν πλανήτη Ποσειδῶνα! Πρέπει νὰ τοὺς προλάβουμε καὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσουμε!

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο κυττάζει τὸν Ὑπεράνθρωπο μὲ παράξενο ὄψος.

— Γιατί νὰ φύγουν γιὰ τὸν Ποσειδῶνα, ἀφοῦ οἱ ἐπαναστάτες πῆραν ἀπὸ σένα τὴ διαταγὴ νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα; Νομίζω ὅτι...

Ὁ Ὑπεράνθρωπος βάζει τὰ γέλια.

— Χάι, χάι, χάι! κάνει. Ὡστε πιστεψες κι' ἐσύ, Ἐ λ Γ κ ρ ἔ κ ο, ὅτι ἔδωσα πραγματικὰ διαταγὴ στοὺς ἐπαναστάτες νὰ παραδοθοῦν; Πιστεψες ὅτι ἦταν ποτὲ δυνατόν νὰ κάνω μιὰ τόσο φριχτὴ προδοσία; Δὲν ἔδωσα καμιὰ τέτοια διαταγὴ, Ἑλληνα! Ὁταν κᾶθησα μπροστὰ στὸ ραδιοπομπό, κλώτσησα μὲ τρόπο ἕνα καλῶδιο καὶ δέκοφα τὴ μετάδοσι τῶν κυμάτων στὴν ἀντένα! Ἔτσι οἱ μόνοι ποὺ ἄκουσαν σ' ὀλόκληρο τὸν

κόσμο τὰ λόγια μου, εἴσαστε ἐσεῖς καὶ οἱ ἀντίπαλοί μας!

Λίγα λεπτά ἀργότερα, οἱ Ὑπεράνθρωποι σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τῆ Ρεγκίνα καὶ τοὺς Δέκα συντρόφους τῆς φτάνουν πάνω ἀπὸ τὴν ἀπέραντη μεγαλούπολι τῆς Νέας Ὑόρκης!

Τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρίζουν κάτω εἶναι ἐκπληκτικό!

Ἐκατομύρια ἀνθρώποι ἀντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, ἔχουν πλημμυρίσει τοὺς δρόμους καὶ ζητωκραυγάζουν, χο

ρεύουν, ἀγκαλιάζουν καὶ φιλοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, μέσα σ' ἓνα παραλήρημα χαρᾶς!

Φωνὲς φτάνουν ὡς τοὺς Ὑπερανθρώπους καὶ τοὺς ἀντιπάλους τῶν:

— Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Ζήτω οἱ Ὑπεράνθρωποι! Νίκη! Νίκη! Οἱ μυρμηγκάνθρωποι ἐξοντώθηκαν ὅλοι! Κάτω ἡ Ρεγκίνα! Ζήτω ἡ Ἀνθρωπότης!

Ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα χλωμιάζει. Καταλαβαίνει ὅτι ὁ Ὑπεράνθρωπος τὴν εἶχε ἐμπαίξει! Ὅτι δὲν εἶχε δώσει καμμιά δι'αταγὴ στοὺς ἐπαναστάτες νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα!

Γεμάτη λύσσα φωνάζει στὸν Ὑπεράνθρωπο:

— Μὲ γέλασες! Τὸ παιγνίδι εἶναι πιά χαμένο γιὰ μένα! Πρὶν φύγω ὅμως, θὰ κατστρέψω τὴ Νέα Ὑόρκη!

Καὶ προσθέτει γυρίζοντας στοὺς συντρόφους τῆς:

— Ἐμπρός, παιδιά! Ἄς γκρεμίσουμε ὅσους οὐρανοξύστες μπορέσουμε! Αὕτῃ θὰ εἶναι ἡ ἐκδίκησί μας! Ἄς ἰσοπεδώσουμε τὴ Νέα Ὑόρκη!

— Ἐμπρός παιδιά! φωνάζει κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος. Ἐπάνω τους!

Αὐτὸ ποὺ ἐπακολουθεῖ, μπροστὰ στὰ κατάπληκτα βλέμματα τοῦ πλήθους, εἶναι κάτι ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ τὸ περιγράψῃ κανεὶς!

Καθὼς ἡ Ρεγκίνα κι' οἱ Δέκα ὄρμουν ὅλοι μαζί ἐναντίον ἐνὸς πανύψηλου οὐρανοξύστη οἱ Ὑπεράνθρωποι κάνουν μιὰ

Καὶ ἡ πράσινη Ἐλχίνα χτυπάει τὸν Κοτσοτούπη στὸ κεφάλι μὲ τὸ σφουγγαρόπανο!

Ο Έλ Γκρέκο δίνει πρώτα στην Άστραπη να πιη από τὸ θαυματουργὸ ποτό!

γοργή κυκλωτική κίνηση και δγαίνουν μπροστά τους!

Οί γροθιές του Ὑπερανθρώπου, του Ὑπερέλληνα, τῆς Ἀστραπῆς και του Κεραυνου και τὸ φαναράκι που κρατάει ὁ Έλ Γκρέκο τσακίζουν κυριολεκτικά τους Ὑπερανθρώπους του Κακού και συγκρατοῦν τὴν ἐπίθεσί τους, ἀναγκάζοντάς τους νὰ ὑποχωρήσουν!

Διὸ ἀπὸ τους ἐχθρούς τῆς Ἀνθρωπότητος, ὅμως, ἡ Ρεγκίνα και ὁ ὕπουλος «Β», κατερθώνου νὰ διασπάσουν τὸ φράγμα τῶν Ὑπερανθρώπων και νὰ ριχτοῦν ἐναντίον του

οὐρανοζύστη!

Ἄκουμποῦν τὰ πανίσχυρα χέρια τους ἐπάνω του και σπρώχνουν με ὄλη τους τὴ δύναμη!

Τὸ πανύψηλο κτίριο κλονίζεται!

Τρέμει ὁλόκληρο και φαίνεται ἔτοιμο νὰ γείρη πρὸς τὴ μιὰ μεριά και νὰ γκρεμιστῆ σκοτώνοντας με τὸν ὄγκο του, ἀπὸ μπετόν και σίδηρο, χιλιάδες ἀνθρώπους, που βρισκονται στὸ δρόμο, κάτω!

Μὰ τὸ ταχύτερο πλάσμα του κόσμου, ὁ θρυλικὸς Ὑπερέλληνας, τὸ Παῖδι - Θαύμα, ἐπεμβαίνει με τόσο με

Δέν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά από τὸ νὰ ἀγωνίζεσαι γιὰ τὴν Πατρίδα σου καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα, γιὰ τὸ Καλὸ καὶ τὸ Δίκαιο!

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

γάλη γρηγοράδα, ὥστε σχεδὸν δὲν προλαβαίνει νὰ τὸν διακρίνη κανεὶς καθὼς σκίζει τὸν ἀέρα!

Ὁρμαίει ἐναντίον τοῦ «8» μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει παλιούς λογαριασμούς, (*) τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ τοῦ δίνει στὸ σβέρκο μιὰ γροθιά τόσο δυνατή, ὥστε ὁ «8» πέφτει πρὸς τὸ ἔδαφος μὲ τὶς αἰσθήσεις του μισοχαμένες, στριφογυρίζοντας στὸν ἀέρα σὰν ἓνα ἄδειο σακκί.

Ἐπειτα ἡ Ρεγκίνα δέχεται στὸ κεφάλι μιὰ ἄλλη γροθιά, πού κάνει τὴ Βασίλισσα τῶν Δέκα νὰ παρατήρησ τὸ κλονιζόμενο κτίριο καὶ νὰ ἀπομακρυνθῆ βογγώντας ἀπὸ τὸν πόνο!

Μὰ ἡ μάχη δὲν παίρνει σύντομα τέλος.

Οἱ Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ ἀντεπιτίθενται καὶ συμπλέκονται μὲ τοὺς Ὑπεράνθρωπους τοῦ Καλοῦ σὲ συγκρούσεις, πού κάνουν τὰ πλή-

θη τῶν ἀνθρώπων κάτω νὰ ξεφωνίζου ἀπὸ φρίκη, τρόμο καὶ θαυμασμό!

Σιγὰ - σιγὰ οἱ συμπλεκόμενοι γίγαντες χαμηλώνουν πρὸς τὸ ἔδαφος!

Τώρα ὁ κίνδυνος μιᾶς ἀνεπανόρθωτης καταστροφῆς, εἶνα: ἀκόμα πρὸ μεγάλος, γιατίι χιλιάδες ἄνθρωποι θὰ χάσουν τὴ ζωὴ τους, ἀν οἱ ἀντίπαλοι πέσουν ἀνάμεσα στὸ πλήθος!

Καὶ τότε, συμβαίνει κάτι, πού δὲν περιμένα κανένας.

Μιὰ κραυγὴ ἀκούγεται μέσα ἀπὸ τὸ πλήθος:

— Παραμερίστε ὅλο! Ἡ ἐπαναστατικὴ ὁμάς τῆς Νέας Ὠρκῆς θὰ ἐπιτεθῆ!

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πλήθους διαλύεται καὶ καταφεύγει στὰ γύρω κτίρια. Στὸ κέντρο τοῦ δρόμου μένει μόνο μιὰ ὁμάς ἀπὸ τολμηροὺς ἐπαναστάτες.

Κρατοῦν ὅλοι τους φαναράκια τοῦ Ἑ λ Γ κ ρ ε κ ο. Τὰ στρέφουν πρὸς τὰ πάνω καὶ τὰ ἀνάδουν!

Οὐρλιαχτὰ πόνου ξεπηδοῦν ἀπὸ τὰ στήθη τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κόσμου, καθὼς τὸ ἀλλόκοτο κόκκινο φῶς τοὺς λούζει. Ἡ Ρεγκίνα βλέποντας ὅτι τίποτα δὲν ἔχει νὰ κερδίσει συνεχίζοντας τὴ μάχη καὶ ὅτι ἀπεναντίας διατρέχει σοβαρὸ κίνδυνο κι' αὐτοὶ κι' οἱ σύντροφοί της, ἀποφασίζει νὰ ὑποχωρήσῃ!

— Ἀκολουθήστε με!, φωνάζει στοὺς Δέκα. Ἐπιστρέφουμε στὸν πλανήτη μας! Νικηθήκαμε, ἀλλὰ ὄχι γιὰ πάν-

(*) Διάβασε τὸ τεύχος 72 «Ρεγκίνα ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα».

τα! Θα ξαναγυρίσουμε, 'Υπεράνθρωποι! Θα ξαναγυρίσουμε! Και τότε...

Και οι έχθροι του κόσμου έκσφενδονίζονται προς τον ουρανό με ασύλληπτη ταχύτητα, κυνηγημένοι από τους 'Υπεράνθρωπους!

Οι 'Υπεράνθρωποι ένωσύν να δώσουν στους έχθρους του Κόσμου ένα γερό μάθημα, να τους κάνουν να τó σκεφτούν καλά αν θελήσουν να έπιτεθούν άλλη φορά έναντίον της Γης!

Τους ακολουθούν, λοιπόν, στους αιθέρες, τους φτάνουν και ή μάχη συνεχίζει με άπιστευτη αγριότητα στα ύψηλότερα στρώματα της άτμοσφαιρας, εκεί όπου ο αέρας είναι τόσο άραιός, ώστε ένας κοινός άνθρωπος δε θα μπορούσε να άναπνεύσει!

Μολοντί ή Ρεγκίνα και οι Δέκα είναι υπερδιπλάσιοι από τους 'Υπεράνθρωπους, ο τρόμος και ο πανικός που νοιώθουν είναι τόσο μεγάλος, ώστε δεν μπορούν να πολεμήσουν με όλη τους τή δύναμη και όλη τους τή δεξιοτεχνία!

"Έτσι οι ήρωες υπερέχουν και κατορθώνουν να κυκλώσουν τους έχθρους του Κόσμου!

"Ένα άδυσώπητο σφυροκόπημα έπακολουθεί!

Οι τρομερές γροθιές του 'Υπεράνθρωπου, τα ταχύτατα χτυπήματα του 'Υπερέλληνα και τα φοβερά χτυπήματα του Κερανού και της Άστρα πής, συναγωνίζονται με τó φαναράκι του Έ λ Γ κ ρ έ κ ο

"Η τιμιότης, ή εύθύτης, ή άξιοπρέπεια και ή αγάπη προς τó Δίκαιο, πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά κάθε άναγνώστου του «'Υπεράνθρώπου».

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

στο σφυροκόπημα αυτό της Ρεγκίνας και των Δέκα.

"Η αντίστασι των 'Υπεράνθρώπων του Κακού έξασθενεί γοργά.

Οι διαβολικοί έπιδρομείς από τον πλανήτη Ποσειδώνια δεν έχουν πιά τó κουράγιο και τή σωματική άντοχη για να συνεχίσουν τον άγώνα!

Λίγο ακόμα και τα κορμιά τους, με τó αίμα τους διασπασμένα από τó μυστηριώδες κόκκινο φώς του φαναριού του Έλληνα, θα καταρρεύσουν και θα μείνουν εύκολη λεία στα έξοντωτικά χέρια των 'Υπεράνθρώπων!

Γεμάτη μίσος και πανικό, ή Ρεγκίνα καταβάλλει μιá υπέρτατη προσπάθεια για να συγκεντρώσει τις δυνάμεις της και να σώσει τον έαυτό της και τους συντρόφους της.

Με μιá άπεγνωσμένη έκτιναξι όρμάει έναντίον του Έ λ Γ κ ρ έ κ ο και με μιá ταχύτατη γροθιά συντρίβει τó φαναράκι του! Έπειτα, χύνεται προς τήν κατεύθυνσι του πλανήτη Ποσειδώνος, ούρλιάζον-

τας στους δικούς της:

— 'Ακολουθήστε με! 'Όλο ταχώς!

Και οι έντεκα έχθροι του Κόσμου απομακρύνονται σαν ένα κοπάδι από τρομαγμένα πουλιά!

'Ο Έλ Γ κ ρ έ κ ο συγκρατεί τους δικούς του. Χωρίς τὸ φαναράκι με τὸ παράξενο φῶς, κάθε καταδωξί είναι μάταιη.

* * *

Λίγο ἀργότερα, στὸ σπίτι τῶν Ὑπερανθρώπων, ὁ Κοντοστούπης ἔχει κέφια!

'Απὸ ἀντίδρασι· στὶς δυνατὲς συγκινήσεις, πὺ δοκίμασε τὶς τελευταῖες ὥρες, ὁ νάνος τῶρριξε στά... οὐζάκια! "Ἦπτε τόσα παλλὰ ποτηράκια, ὡστε ὅλα τοῦ φαίνονται ὠραῖα στὸν κόσμο. 'Ακόμα καὶ ἡ... 'Ελχίνα.

Σιγοτραγουδάει καὶ χορεύει μόνος του καὶ μιλάει στὴν 'Ελχίνα, πὺ σφουγγαρίζει τὸ σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ μ' ἕνα μεγάλο καὶ μουσκεμένο σφουγγαρόπανο!

— 'Ωραία μου 'Ελχίνα!, τῆς λέει. Πεντάμορφη 'Ελχίνα μου! Πόσο εὐτυχισμένος εἶμαι σήμερα! 'Ετσι μούρχεται νὰ σὲ ἀρπάξω καὶ νὰ..

χορέμω μαζί σου ἕνα ρωμαντικό δάσος! Τρά-λα-λά! Τρά-λα-λα! Γιούχου!

— "Ἦσουν ὑπέροχος ὠραῖε μου καὶ γενναῖε μου Κοντοστούπη, τοῦ λέει ἡ 'Ελχίνα, ὅταν ἀρπαξὲς τὴ Ρεγκίνα καὶ μᾶς ἔσωσες ἀπὸ τὰ δολοφονικά της χέρια!

— Τρα-λα-λά!, κάνει ὁ νάνος. Ναι! "Ἦσουν ὠραῖος καὶ γενναῖος καὶ ὑπέροχος καὶ συντριπτικός! Γιούχουου! Ζήτω ἡ ζωῆ.

Σωπαίνει ξαφνικά, ζαρώνει τὰ φρύδια του καὶ ξύνει τὴ μεγάλη μύτη του.

"Ἐπειτα, σκύβει πάνω στὴν 'Ελχίνα καὶ λέει:

— Νὰ πούμε τὴν ἀλήθεια ὅμως, ἡ Ρεγκίνα εἶναι ὠραῖο κορίτσι! "Αν δὲν ἦταν κακὴ, θὰ τὴν παντρευόμουν εὐχαρίστως! Θά...

Δὲν προλαβαίνει νὰ ἀποτελειώσῃ τὴ φράσι του.

Κάτι μαλακὸ τὸν χτυπάει με δύναμι στὸ κεφάλι καί... ζουμιά τὸν περιχύνουν...

'Ἡ 'Ελχίνα, ἐξαγριωμένη, με πρόσωπο πὺ θυμίζει ξυρισμένη μαῖμου, με μάτια πὺ ἀστράφτουν ἀπὸ ζήλεια, ἔχει σηκωθῆ ὀρθια καὶ τὸν χτυπάει στὸ κεφάλι με τό... σφουγγαρόπανο τῆς!

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο 'Ελληνικὸ κείμενο ὑπό: ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ

'Απαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις. 'Αποκλειστικότης «'Υπερανθρώπου».

Ἡ γιγαντομαχία ἀνάμεσα τοὺς Ὑπερανθρώπους τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ συνεχίζεται καὶ στὸ τεύχος

≡|75|≡

τοῦ «Ὑπερανθρώπου», ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μὲ τὸν τίτλο:

Η ΛΑΒΗ ΠΟΥ ΤΣΑΚΙΖΕΙ

Στὸ τεύχος αὐτὸ ἡ Ρεγκίνα στήνει μιὰ νέα παγίδα στοὺς ἥρωές μας! Κατορθώνει νὰ τοὺς παρασύρη σ' ἓνα μυστηριώδες ἀστρο καὶ νὰ τοὺς αἰχμαλωτίση ἐκεῖ μὲ τὴ βοήθεια ἀλλόκοτων φυτῶν καὶ ζώων!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι περνοῦν πάλι δύσκολες καὶ βασανιστικές στιγμές! Ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀπόγνωσι γεμίζει τὴν ψυχὴ τους καὶ ὁ τρόμος, ἓνας τρόμος γιὰ τὸ ἀγνωστο καὶ τὸ ἀνεξήγητο, κάνει τὰ μέλη τους νὰ λύνωνται!

Η ΛΑΒΗ ΠΟΥ ΤΣΑΚΙΖΕΙ

Ὅσοι ἀπήλαυσαν τὰ συναρπαστικὰ τεύχη τῆς Β' Περιόδου 72, 73 καὶ 74, θὰ καταγοητευθοῦν μὲ τὸ τεύχος 75, ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ συγκλονιστικὰ ποὺ ἔχετε διαβάσει ποτέ!

Θὰ δοκιμάσουν συγκινήσεις δυνατὲς καὶ θὰ ἐνθουσιαστοῦν μὲ τὰ νέα κατορθώματα τῶν Ὑπερανθρώπων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ Κοντοστούπη!

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οι αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας, Μικρού "Ηρώος, Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, κλπ., μπορούν να τα ζητήσουν από τα γραφεία μας, Λέκκα 22, εντός της στοάς, και από τα ακόλουθα καταστήματα διαφόρων πόλεων της Ελλάδος, και του εξωτερικού:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Τουφεξή, οδός Βενιζέλου και Εύριπίδου γωνία, έναντι 'Εμπορικής σχολής.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλείον 'Ανδρέα Ρέκου, 'Εγνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Ιωάννου Λιαναρίδη, Κ. Κατάλη 46.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλείον 'Ιωάν. Τσπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Βιβλιοπωλείον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλείον ZENO, Δανίας 6, Δυτικός τομέυς άρ. 2.

ΣΙΔΝΕΥ· ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Σαλαπάτα.

ΑΔΕΛΑ·Ι·ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Παλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Πρακτορείον 'Εφημερίδων 'Αθην. Τύπου.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) Ἡ Γῆ κινδυνεύει.
- 2) Τερατάνθρωποι ἐκδικοῦνται.
- 3) Τὸ κυνήγι τῶν Ἴπταμένων Δίσκων.
- 4) Μόνος ἐναντίον χιλίων.
- 5) Οἱ Οὐρανοξύστες καταρρέουν.
- 6) Οἱ Ὑπάνθρωποι ἐξοντώνονται
- 7) Σύγκρουσις γιγάντων.
- 8) Ὁ Μαῦρος Θεὸς θανατώνει.
- 9) Κεραυνός, ὁ Γυῖος τοῦ Ὑπερανθρώπου.
- 10) Στὰ δόντια τοῦ Λιονταριοῦ
- 11) Οἱ ἀετοὶ ἐφορμούν.
- 12) Τὸ Τραῖνο τοῦ Θανάτου
- 13) Στὴ Χώρα τῶν Τρελλῶν.
- 14) Ὁ προδότης παγιδεύεται
- 15) Ὁ Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ Ζούγκλα.
- 16) Ὁ Πέτρινος Κύκλωπας
- 17) Ἀστραπή, ἡ κόρη τοῦ Ὑπερανθρώπου.
- 18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κεραυνοῦ
- 19) Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου.
- 20) Ὁ Τρόμος τῶ Ὠκεανῶν.
- 21) Βασιλιάς τῶν Ἐρυθροδέρμων
- 22) Τὸ μυστικὸ τοῦ Πράσινου Ἐλέφαντα.
- 23) Ἡ Ἀστραπή ἐπιτίθεται.
- 24) Στὴν ἀγκαλιὰ τῶν ἐρπετῶν.
- 25) Σατούρα, ὁ Μαῦρος Ὑπεράνθρωπος.
- 26) Ὁ Πόλεμος τῶν Ἀστρων.
- 27) Ὑπεράνθρωπος ἐναντίον Ὑπερανθρώπων.
- 28) Στὴ χώρα τῶν Κενταύρων
- 29) Σατούρα, ἡ κόρη τοῦ Μαύρου Ὑπερανθρώπου.
- 30) Ἡ προδοσία τοῦ Κεραυνοῦ.
- 31) Οἱ Φτερωτοὶ Μονομάχοι.
- 32) Μυστικὸ τοῦ Πλανήτη Κρόνου
- 33) Ὁ Μεγάλος Ὅρκος.
- 34) Τὸ Τέλος τῆς Γῆς.
- 35) Ζωντανὴ Παγίδα.
- 36) Κουραάρσι τῶν Οὐρανῶν.
- 37) Ὁ Ἀράτος Ἄνθρωπος.
- 38) Ὁ Πράσινος Τρόμος.
- 39) Τὰ ὄντα τοῦ Ὀλέθρου.
- 40) Οἱ Μαῦροι Ἐωσφόροι.
- 41) Ὁ Θάνατος τοῦ Φάουστ.
- 42) Ἡ Γροθιά τοῦ Ἑλλήνα.
- 43) Ὁ Ἐλ Γκρέκο Δεσμώτης.
- 44) Τὸ τέρας τῶν Οὐρανῶν.
- 45) Ἡ Φάουστα ἐδικεῖται.
- 46) Ὁ Ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου.
- 47) Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Φάουστ.
- 48) Ἡ Γίγαντομαχία.
- 49) Ὁ Γάμος τοῦ Ἐλ Γκρέκα.
- 50) Ἡ Βελόνα τῆς Μάγισσας.
- 51) Ἡ Φλεγόμενη Λίμνη.
- 52) Ὑπερέλληνας.
- 53) Τζέκυλ, ὁ Κτηνάνθρωπος
- 54) Στὴν Κοιλιά τῶν Τεράτων.
- 55) Δαυὶδ καὶ Γολιάθ
- 56) Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ πολέμου
- 57) Σεζάμ, ὁ Ἀράτος Μάγος.
- 58) Νυόκα, ἡ Θεὰ τοῦ Καλοῦ.
- 59) Τὸ γκρέμισμα τοῦ Κολοσσοῦ
- 60) Οἱ Ἀτσάλινοι Δαίμονες.
- 61) Ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἀστραπῆς.
- 62) Πύργος τοῦ Μαυροῦ Πάνθηρα
- 63) Ὁ Πύρινος Δράκος.
- 64) Ὁ Τρόμος ἐπιστρέφει.
- 65) Ὁ Ἐλευθερωτὴς.
- 66) Αἰχμάλωτοι τοῦ Ὀλέθρου.
- 67) Οἱ Ἐξάκοσμοι συντρίβονται.
- 68) Ὁ Ἄϊλος.
- 69) Μαργαριτάρι τῆς Συμφορᾶς
- 70) Ὁ Ἀκαταμάχητος.
- 71) Ὁ Ὑπερέλληνας τιμωρεῖ.
- 72) Ρεγκίνα, ἡ Βασίλισσα τῶν Δέκα

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

Κάθε ἀναγνώστης τοῦ «Ὑπερανθρώπου» ἔχει καθῆκον — τιμητικὸ καθῆκον — νὰ φέρῃ στὸ περιοδικὸ καινούργιους ἀναγνώστες, καινούργιους ὁπαδοὺς τοῦ μεγάλου συμπατριώτη μας ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ!

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Έτος 2ον — Τόμος 10ος — Άριθ. τεύχους 74 — Δραχ. 2
Γραφεία: 66ος Λέκκα 22 (έντός τής στοάς). Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Σ. Άνεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οικονομικός Δ)ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηβασίλειου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι

Συνδρομαί έσωτερικοί:	Συνδρομαί έξωτερικοί:
Έτησία ..... δρχ. 100	Έτησία .... Δολλλάδια 4
Έξάμηνος ..... » 55	Έξάμηνος .... » 2

Προσοχή

Μερικά πράγματα που πρέπει να ξέρουν όλοι οι άναγνώστες μας:

1) Όσοι θέλουν να τους στείλουμε τεύχη ταχυδρομικώς πρέπει να στέλνουν και τα ταχυδρομικά έξοδα, που είναι 2 δραχ. για κάθε τεύχος.

2) Κάθε τόμος κοστίζει 14 δραχ. καινούργιος. Για να σταλή ταχυδρομικώς ένας τόμος χρειάζονται γραμματόσημα 2 δραχ.

3) Η διβλίοδεσία κάθε τόμου κοστίζει 5 δραχ.

4) Παρακαλούνται οι άναγνώστες να δάζουν τα σωστά γραμματόσημα στα γράμματά τους, γιατί άναγκαζόμαστε να τα πληρώνουμε έμεις διπλά!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Όλα τα γράμματα και τα ταχυδρομικά δέματα και οι έπιταγές να στέλνονται στη διεύθυνσι:

Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήνας

ΤΑΡΓΚΑ

ΠΑΡΑΛΗΡΕΙ, ΤΑΡΓΚΑ... ΜΙΛΑΕΙ
ΓΙΑ ΚΑΛΟΙΑ ΕΝΕΔΡΑ!

ΜΕ...
ΜΕΣΑ ΣΤΗ
ΖΩΝΗ ΜΟΥ.
Ο ΧΑΡΤΗΣ
... Ο ΜΑΥ-
ΡΟΣ ΘΑ-
ΝΑΤΟΣ!

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΛΕΚΚΑΙΡ. ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗ
ΜΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ. Ο ΧΑΡΤΗΣ
ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΒΑΠΤΩ
ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΤΑΓΚΑΝΙΚΑ. Ο ΤΑΡΓΚΑ
ΤΟΝ ΑΦΗΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΦΙΛΙΚΗ ΟΥΛΗ
ΚΑΙ Ο ΖΟΥΜΠΟ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΕΛ-
ΛΗΝΟΠΟΥΛΟ ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΔΑ ΣΤΑ
ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΗΣ...

ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ ΑΚΟΥΣ-
ΤΗΜΑΝ ΜΑΚΡΥΑ!
ΜΕΝΑ ΠΗΔΗΜΑ Ο ΤΑΡ-
ΓΚΑ ΑΡΠΑΖΕΙ ΕΝΑ
ΚΛΑΔΙ ΚΑΙ ΠΡΟ-
ΧΩΡΕΙ ΓΟΡΓΑ!

ΤΙ ΣΗ-
ΜΑΙΝΕΙ
ΑΡΑΓΕ ΜΑΥ-
ΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ;
Α! ΑΚΟΥ,
ΤΑΡΓΚΑ!

ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΠΕΡΑ...
ΟΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΤΟΥΣ ΕΣΘΗΚΑΝ!
ΡΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΜΜΕΝΑ
ΒΕΛΗ! ΚΑΨΤΕ ΤΑ
ΑΜΑΞΙΑ ΤΟΥΣ!

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΥ
ΣΦΑΙΡΑ, ΠΑΤΡΕ! ΤΩΡΑ
ΘΑ ΜΑΣ ΕΞΟΝΤΟΣΟΥΝ!
ΚΥΤΤΑΞΕ! ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΣ ΕΚΕΙ;

ΕΙΝΑΙ Ο ΤΑΡΓΚΑ, Ο
ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓ-
ΚΛΑΣ, ΠΟΥ ΟΡΜΑΕΙ
ΣΑΝ ΠΑΝΘΗΡΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗ-
ΓΟΥ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ!